

Opinnäytetyö (AMK)

Viestinnän koulutusohjelma

Elokuva

2012

Rami Airola

APINOIDEN PANEETTA

– valtavirtaviihteen hyväksikäyttö pornoelokuvissa

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Viestintä | Elokuva

12.6.2012 | 62 sivua

Ohjaaja Vesa Kankaanpää

Rami Airola

APINOIDEN PANEETTA -VALTAVIRTAVIIHTEEN HYVÄKSIKÄYTTÖ PORNOELOKUVISSA

Internetin myötä pornoteollisuus alkoi olla hätää kärsimässä. Valtavirtaviihteen jäljitelmät, parodiat ja uudelleentulkinnat pelastivat koko teollisuudenalan. Niitä on kuitenkin pornoteollisuudessa ollut alusta asti. Miksi ne näyttivät voimansa juuri nyt? Mikä niissä ihmisiä kiinnostaa? Mitä ne oikein ovat? Mitä ne sisältävät?

Tämä opinnäytetyö ei ota kantaa pornografian moraalisuuteen eikä yritä selittää mitä pornografia on. Se ottaa syväluotaavan katsauksen pornon parodia- ja uudelleentulkinta-alagenreen ja pyrkii tutkimaan näiden sisältöä. Se näyttää minkä tyylistä hyväksikäyttöä näissä elokuvissa käytetään ja jakaa koko alagenren neljään eri hyväksikäytön tasoluokkaan.

VAROITUS: Sisältää runsaan määrän pornografista kuvamateriaalia. Sivuvaikutuksena lukijaa saattaa alkaa hävettää, kiukuttaa tai panettaa. Mielen- ja kansanterveyden nimissä toivon viimeksi mainittua.

ASIASANAT:

pornografia, pornoelokuvat, elokuvat, kirjallisuus, viihde, taide, seksi, erotiikka, parodia, satiiri

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Media Arts (BA) | Film Art

12.6.2012 | 62 pages

Instructor Vesa Kankaanpää

Rami Airola

PLANET OF THE RAPES -THE EXPLOITATION OF MAINSTREAM ENTERTAINMENT IN PORN MOVIES

The porn industry has been suffering as the internet has become more and more popular. The knockoffs, parodies and re-imaginings of mainstream entertainment, however, saved the whole industry. These types of pornographic movies have been around since the beginning of the genre. Why they are showing their strength now? What is it in them that interests people? What are they?

This thesis does not discuss the morality of pornography, nor does it try to explain what pornography is. It takes an in-depth look to the parody and re-imagining subgenre of pornography and intends to examine the contents of it. It shows what kind of exploitation is used in making such movies and it divides the genre itself into four levels of exploitation.

WARNING: Includes great amount of pornographic images. Side-effects might be shame, angriness or arousal. For the sake of mental and pub(l)ic health I hope the third.

KEYWORDS:

pornography, porn films, movies, literature, entertainment, art, sex, erotica, parody, satire

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	5
2 PORNOJÄLJITELMÄT NYKYPÄIVÄN PORNOTEOLLISUUDEN PELASTAJINA	9
3 MURTAMATON MURROS	12
4 MEDIA VÄHENTÄMÄSSÄ KANSAN HÄVELIÄISYYTTÄ	14
5 HYVÄKSIKÄYTÖN TASOT	16
5.1 Taso 1: Lähdeteoksen sisältöön liittymätön hyväksikäyttö	16
5.2 Taso 2: Lähdeteoksen yksityiskohtien hyväksikäyttö	17
5.3 Taso 3: Lähdeteoksen kokonaisuuden hyväksikäyttö	18
5.4 Taso 4: Lähdeteoksen mahdollisimman tarkka kopiointi	19
6 HYVÄKSIKÄYTÖN TAVAT	20
6.1 Nimet	20
6.2 Henkilöt	22
6.3 Juoni	25
6.4 Visuaalisuus	28
7 ENSIMMÄISEN TASON HYVÄKSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA	30
8 TOISEN TASON HYVÄKSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA	33
9 KOLMANNEN TASON HYVÄKSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA	39
10 NELJÄNNEN TASON HYVÄKSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA	46
11 LOPPUPOHDISKELUJA & TULEVAISUUDENKUVIA	51
12 LÖYDÄ SUOSIKKISI	55
LÄHTEET	62

1 JOHDANTO

Seinfeld on suosikkini tilannekomediasarjoista. Sarjan tapa luoda näennäisesti tyhjää kokonaisen jakson verran puhetta ja kohkaamista on osunut vahvasti yksiin oman huumorintajuni kanssa. Eräänä päivänä törmäsin internetissä seikkaillessani Seinfeldin pohjalta tehdyn pornoelokuvan kansikuvaan. Luulin, että kyseessä oli vitsi, kunnes alkoi vaikuttaa siltä, että elokuva on aito tapaus.

Katsoin elokuvan trailerin, jonka yllättävän kova yritys tehdä jotain oikeasti alkuperäisen kaltaista hämmästytti valtavasti. Selvästihän siitä huomasi, että tuotos on alkuperäistä halvempi, mutta elokuvan takana oli kuitenkin huomattava määrä yritystä. Lavasteissa oli haettu selvästi vaivaa nähden huomattavaa yhdenäköisyyttä. Esiintyjissäkin oli yllättävän paljon samaa näköä alkuperäisten kanssa. Vitseissäkin oli samaa henkeä ja etenkin pääosaa esittävä henkilö oli omannut ihmeellisen hyvin kaikki *Jerry Seinfeldin* maneerit.

Ostin elokuvan ja katsoin sen. Varsinaiset pornokohtaukset olivat pettymyksiä, mutta lähes kaikki muu niiden ympärillä teki vaikutuksen. Elokuvassa oli selvästi tavoitettu osa alkuperäisen hengestä. Olin kyllä tietoinen pornoparodioiden olemassaolosta, mutta oletin näiden olevan enimmäkseen halvalla toteutettuja tuotoksia, joiden yhteys alkuperäisiin teoksiin on yleensä kyseenalaisen vähäistä. En ollut nähnyt mitään tämän pornoelokuvan kaltaista aiemmin.

Pidin tapausta yksittäisenä, kunnes törmäsin toiseen vastaavanlaiseen tuotokseen. Ja kolmanteen. Ja neljanteen... Päädyin katsomaan pornoelokuvia myyvistä nettikaupasta erikseen parodiaosastoa ja huomasin listalla valtavan määrän tuttuja tv-sarjojen nimiä. Kaikkien kansikuvissa oli huomattavaa yhdenäköisyyttä alkuperäisten sarjojen kanssa. Kun tutkin asiaa enemmän, huomasin näitä olevan tulossa jatkuvasti lisää. Minun oli lopulta vaikea löytää tv-sarjaa, josta ei olisi tehty pornoversiota. Jos joku löytyi, huomasin, että siitäkin oli tekeillä pornoversionsa. En olisi ikinä uskonut, että joku vielä kokisi asiakseen tehdä **Bill Cosby Shown** pohjalta pornoelokuvan.

Huomasin itsessäni kahdenlaisia tuntemuksia. Osa näistä herätti älyttömän idean myötä tulevan huvituksen kautta mielenkiintoa ja osa tuotti seksuaalista kiihotusta. Molemmat tapahtuivat jo pelkkiä kansikuvia katsomalla. Ajattelin näiden olevan varma rahasampo tuottajille.

Elokuvia oli lyhyen ajan sisällä ilmestynyt valtava määrä ja lisää oli jatkuvasti tulossa. Minua alkoi kiinnostaa mistä tämä ilmiö johtuu. Miksi näitä ilmestyy juuri nyt ja näin valtavalla tahdilla? Samalla heräsi kiinnostus nähdä enemmän. Osettunuani joitain elokuvia eri vuosikymmeniltä, huomasin elokuvissa olevan selviä eroja jäljittelyn laadussa. Osa kiihotti, osa ei. Osa huvitti, osa ei.

Tuli aika aloittaa ammattikorkeakoulun opinnäytetyön kirjoittaminen. Minulla oli vaikeuksia keksiä aihetta, mutta lopulta päädyin tutkimaan tätä ilmiötä tarkemmin.

Tutkimukseen valmistauduin lukemalla kirjallisuutta koskien seksiä, pornoa ja satiiria. Olen myös seurannut lukuisia pornolle ja yleisesti elokuville pyhitettyjä keskustelufoorumeja ja lukenut elokuvien arvosteluja etsien sekä ihmisten mielipiteitä että myös yleistä lisätietoa aiheesta. Sanomatta on myös selvää, että olen ostanut ja katsonut valtavan määrän aiheeseen liittyviä elokuvia ja tv-sarjoja.

Miettiessä alaotsikkoa, tarkoitukseni oli alun perin käyttää sanaa *parodia*, mutta mitä enemmän paneuduin aiheeseen, sitä enemmän koin kyseisen sanan olevan valheellinen. *Timo Pankakosken* mukaan parodia asettaa teoksen, tekijän tai kokonaisen lajityypin naurettavaan valoon.¹ Olisi virheellistä väittää teosten pornoversioiden aina yrittävän tehdä lähteensä naurettavaksi tai ylipäättään olevan pilailevasti ja huumorilla tehty. Hyvin suuri osa lukeutuu tuohon kategoriaan, mutta eivät kaikki. Piti siis löytää toinen sana parodian tilalle. Pohdiskelin pitkään käyttäväni sanaa *jäljitelmä*, mutta tässä taas tuli vastaan se ongelma, että kaikki elokuvat eivät välttämättä jäljittele alkuperäisteosta ollenkaan. Paras sanavalinta siis lopulta oli *hyväksikäyttö*. Toisaalta tämäkin saattaa olla siinä mielessä virheellinen valinta, että välttämättä kaikki eivät hyväksikäytä lähdeteosta siinä mielessä miksi tuo sana yleensä koetaan, ellei sitten voida sanoa, että yhtäläillä mikä tahansa jonkin kirjan pohjalta tehty valtavirtaelokuva on

myös hyväksikäyttöä. Osa käsittelyssä olevista pornoelokuvista voidaan siis myös nähdä valtavirtaelokuvien tapaan omana tulkintanaan jostain jo olemassa olevasta teoksesta varsinaisen hyväksikäyttäjän roolin sijasta. Vetäydyn siis määrittelemästä hyväksikäytön moraalisuuden ja totean, että hyväksikäyttöä voi sekä hyvän- että pahantahtoisesti ja kaikilla tavoin siltä väliltä. Hyvän- ja pahantahtoisuuskin on subjektiivista, joten pyrin käyttämään hyväksikäyttö-sanaa pelkästään kuvaamaan valmiin teoksen käyttämistä uuden teoksen hyväksi ilman kannanottoa tekijöiden motiiveihin. Kukin tehköön omat johtopäätöksensä hyväksikäyttötapausten moraalisuudesta.

Toinen asia, jota alaotsikkoa kirjoittaessa mietin, oli oikean sanan keksiminen hyväksikäytettävälle asialle. Aluksi kirjoitin elokuvien hyväksikäytöstä. Tämä osoittautui virheelliseksi välittömästi, kun huomasin, että valtaosa nykyisestä trendistä koskee nimenomaan televisiosarjoja. Ennen pitkää tajusin myös, että vaikka saisin jotenkin yhdistettyä elokuvat ja tv-sarjat, sulkisin sillä pois kaikki muut mediat. Jotkut pornoelokuvat perustuvat myös muun muassa kirjoihin ja näytelmiin. Esimerkkeinä kirjojen pohjalta tehdyistä pornoelokuvista mainittakoon *Sharon McNightin Autobiography of a Flea* (1976) ja *Radley Metzgerin Naked Came the Stranger* (1975), jonka lähde-teos jo itsessään on parodia eroottisesta kirjallisuudesta. Lopputuloksena oli siis päätös, että kirjoitan valtavirtaviihteen hyväksikäytöstä pornoelokuvissa.

Päätin myös, että minun ei tarvitse tarkemmin esitellä ja analysoida parodiaa. Minun ei myöskään tarvitse erikseen tutkia mitä pornografia on ja miksi ihmiset pitävät pornosta. Pääasiana olisi vain näiden hyväksikäyttäjien tarkastelu. Mikäli yksittäinen tarkastelu erikseen vaatii syvemmälle menevää lisätietoa, pyrin sitä antamaan. Muutoin pyrin pitämään pääpainon muualla.

Esittelen ilmiön koon ja hieman syitä sille, miksi se on ilmestynyt juuri nyt ja näin vahvana. Tämä vaatii hieman varsinaisen aiheen ulkopuolelle menevää pohtimista, joten pyhitän pari kappaletta muun muassa tarkasteluun uutismedioiden suhteesta pornoon ja 70-luvulla tapahtuneesta pornon askeleenottamisesta kohti yleistä hyväksyntää.

Käyn läpi hyväksikäyttävien elokuvien sisältöjä tutkien millaisista aineksista ne koostuvat. Esittelen millä tavoin nimien, henkilöiden, juonen ja visuaalisuuden hyväksikäyttö ilmenee tässä kirjoituksen aiheena olevassa pornoelokuvagenren alakategoriassa.

Olen saanut jaettua hyväksikäyttötyypit neljään eri tasoon. Kerron mitä nämä tasot pitävät sisällään ja millä tavoin ne eroavat toisistaan, ääripäinä sisältöön liittymätön hyväksikäyttö ja mahdollisimman tarkka kopiointi. Lopulta käyn tarkemmin läpi eri elokuvia asettaen ne näihin tasoihin ja tutkin mitä hyväksikäytön aineksia ne pitävät sisällään ja miten ne niitä aineksia hyödyntävät. Joissain tapauksissa yritän tarkastella millä tavoin elokuvat olisivat voineet hyödyntää lähdeoteoksia vielä tarkemmin.

*Lumikki ja 7 kääpiötä / BIANCANEVE E I SETTE NANI (Luca Damiano, 1995).
Lumikkina rooliinsa täydellisesti istuva Ludmilla Antonova.*

2 PORNOJÄLJITELMÄT NYKYPÄIVÄN PORNOTEOLLISUUDEN PELASTAJINA

"Porn parodies are a blessing that literally saved the industry from total ruin."
Devan Cypher, Rising Star PR

Fox Mulder ja Dana Scully tutkivat yliuunnollisia rikoksia ja panevat. *Ozzy Osbournen* perheenjäsenet tekevät tosi-tv:tä ja panevat. *Robin Hood* ryöstää rikkailta ja antaa köyhille avaimia siveysvöihin. Ja panee. *Hamletkin* panee. Tekisikö mieli nähdä? Edes vähän vain? Kaikki tämä on nykyään nähtävissä, joskin tuntemattomampien näyttelijöiden toteuttamina.

Alastomuus ja seksi kiinnostavat suurta osaa ihmisistä. Mitä tunnetumpi henkilö, sitä enemmän hänen alastomuudestaan kiinnostutaan. Miestenlehdet ottavat mielellään malleiksi julkkiksia. Juorulehdissä julkaistaan mielellään enemmän tai vähemmän salaa otettuja alastonkuvia julkkiksista. Elokuville on usein hyödyksi, jos joku näyttää paljasta pintaa.

Internetissä on useita suosittuja sivuja, jotka ovat erikoistuneet tekstein, kuvin tai videoin listaamaan kaikki alastomuus elokuvissa, joskin keskittyneinä lähinnä naisnäyttelijöihin (mm. Mr. Skin, Celebrity Nudity Database, Ancensored.com ja Celebrity Movie Archive). Eniten katsottuihin kuviin kuuluu aina niitä näyttelijöitä, joilla on suuri julkisuusarvo. Näillä sivuilla toisinaan julkaistaan kuvia alastonkohtauksista jo ennen elokuvan virallista ensi-iltaa ja toisinaan alastonkohtauksista kohistaan jo ennen, kuin elokuvaa on edes alettu filmata, mikäli joku lähde onnistuu todistamaan, että tietty näyttelijä on sopinut alastonkohtauksesta elokuvassa. Mitä suurempi julkkis näyttelijä on ennen yhtäkään alastonkuvaa ollut, sitä enemmän tämän alastomuus kiinnostaa. Juoruihin keskittyvän **The Dirty** –nettisivun omistajan *Nik Richien* mukaan julkkiksen alastonkuva vähintään viisinkertaistaa sivujen kävijämäärän. *Scarlett Johanssonin* alastonkuvien myötä kävijämäärä kymmenkertaistui. Tuloja kävijämäärän ja sivuilla olevien mainosbannerien klikkausten määrän mukaan hankkivat nettisivut saattavat entisen pornosivujen markkinoijan *Kevin Blattin* mukaan saada rahaa pelkäs-

tään yhden suuren tähden alastonkuvan myötä jopa 50,000 dollaria päivän aikana.²

Ihmisille kasvaa tunneside televisiossa, valkokankaalla tai lehdissä usein nähtyihin henkilöihin. Tunneside helposti kasvaa myös pelkkiin näyttelijöiden esittämiin hahmoihin. Sama pätee videopeleihin, joissa esimerkiksi Nintendon Mario onnistui pääsemään kansan tietoisuuteen niin hyvin, että vielä useamman vuosikymmenen jälkeenkin pelkkä Marion läsnäolo tekee pelistä myyvämmän.

Ei ole mikään ihme, että pornoteollisuus on jo 70-luvulta lähtien käyttänyt tätä hyödykseen.

Pornobisnes on saanut valtavan lisänosteen 2000-luvulla. Elokuvien ja televisiosarjojen parodiointi ja jäljittely on sen ehdottomasti suurin rahasampo. *Jeff Mullen*, alias *Will Ryder*, perusti oman pornoelokuvia valmistavan tuotantoyhtiön vuonna 2005. Yhtiön ensimmäinen elokuva oli *Britney Spearsin* suosiolla rätastava **Britney Rears**, joka sai suosionsa siivittämänä kolme jatko-osaa (toinen yhtiö alkoi tehdä **Britney Pierce** –sarjaa). Vuonna 2007 yhtiö valmisti Hustler Videon tuottamana **The Brady Bunch** –tv-sarjaa parodioivan **Not the Bradys XXX** –elokuvan, josta tuli jättimenestys. Huikean suosion myötä yhtiö alkoi tehdä lisää vastaavanlaisia elokuvia. Muut tuotantoyhtiöt seurasivat perässä.³ Tällä hetkellä useimmista suosituista amerikkalaisista tv-sarjoista löytyy porno-versionsa.

Valtavirtaviihteen hyväksikäyttö pornoelokuvissa ei ole mikään uusi asia. Aiemmin sillä on lähinnä saatu lisätuloja jo valmiiksi tuottoisalle pornobisnekselle. Pornoteollisuus olisi pärjännyt ilman sitä. Parodiat ja muut jäljitelmät ovat kulkeneet pornoelokuvien mukana 70-luvun filmille kuvatuista teatterinäytöksistä 80-luvun suoraan videonauhalle kuvattuihin kotivideoilla katsottaviin tallenteisiin, ja 90-luvun lopulla alkaneesta DVD-aikakaudesta 2000-luvun internet-vallankumoukseen.

Vasta internetin käytön yleistyminen 2000-luvun edetessä on alkanut uhata pornoteollisuuden taloutta. Yhtäältä internet on tuonut pornoelokuvat helpom-

min ja nopeammin kuluttajan saataville, mutta toisaalta internet on pakottanut jakamaan pornoa ilmaiseksi.

Internetistä helposti ilmaiseksi löytyvä porno on omalta osaltaan kasvattanut kuluttajien keskuudessa mentaliteettia, jonka mukaan pornosta ei periaatteestaan suostuta maksamaan. Kuluttajat itse oma-aloitteisesti lataavat pornoa laittomin keinoin vertaisverkosta sekä katselevat muiden kuluttajien laittomasti lataamia pornovideoita Youtuben kaltaisista pornoon keskittyvistä videopalveluista. Pornoteollisuus on kuitenkin myös itse vaikuttanut tähän ilmiöön luomalla internetiin runsaasti ilmaista materiaalia sekä mainostarkoituksessa omille sivuilleen että myös tulojen ansaintatarkoituksessa muilta mainostajilta, jotka mielellään tuovat omaa tuotettaan esille ilmaissivuilla suurten kävijämäärien vuoksi.

Pornoteollisuus on jatkuvasti yrittänyt etsiä mahdollisimman hyvin tuottavaa trendiä. Koskaan se tarve ei ole ollut yhtä totinen, kuin nyt. Devan Cypherin mukaan yhteen aikaan pientä nostetta saatiin ”hädintuskin lailliset tytöt” –teemalla ja sen jälkeen ”pantavilla äideillä” eli MILFeillä (Mothers I’d Like to Fuck), mutta vaikka parodiointia on aiemmin pidetty vain yhtenä muista myyntikikoista, niin nyt se on osunut kuluttajien hermoon voimalla, johon mikään aiempi trendi ei ole koskaan pystynyt.⁴

Mikä tekee parodioinnista ja jäljittelystä ihmisiä kiinnostavan ja rahaa tuottavan kikan pornoteollisuudelle ja miksi se toimii parhaiten vasta nyt? Tarkan vastauksen saamiseksi tutkimuksen pitäisi olla väitöskirjatasoa, jota tämän tekstin ei ole tarkoituskaan olla. En siis tuota lähde järin syvällisesti analysoimaan, mutta pieni verhon välistä tirkistely asiaan on varmasti paikallaan.

Dana Scully (Kimberly Kane) ja Fox Mulder (Anthony Rosano) elokuvassa THE SEX FILES: A Dark XXX Parody (Sam Hain, 2009)

3 MURTAMATON MURROS

IMDb.com:n arvostelussa *Jonas Middletonin* elokuvalle **Through the Looking Glass**, arvostelija nimimerkiltään *tedg* huomioi 1970-luvulla elokuvataiteen olleen menossa kohti murrosta, jossa eksplisiittinen seksikuvaus olisi tullut luonnollisena osana mukaan valtavirtaelokuviin.⁵ Tämä näkemys voidaan tietty kyseenalaistaa, mutta kun huomataan, että elokuvien seksuaalinen sisältö oli tehnyt hiljalleen kasvua ja saanut kansan hyväksynnän aina ensimmäisistä kuvatuista suudelmista vuoden 1972 **Deep Throatin** kaltaisten elokuvateattereissa esitettyjen pornoelokuvien kassamenestykseen asti, väitteen voi ajatella olevan ainakin oikeilla jäljillä.

Vuoden 1976 *Through the Looking Glass* saattaa hyvinkin olla todiste tästä murroksesta. Elokuva perustuu löyhästi *Lewis Carrollin* Liisa Ihmemaassa – tarinaan. Elokuvasa rikas yläluokkainen nainen on perinyt kuolleelta isältään kartanon. Hänellä on valtava tyydyttämätön seksuaalivietti, mutta ullakolta löytyneen peilin kautta hän pääsee isänsä hahmossa ilmestyvän demonin houkuttelemana seksuaalisesti latautuneeseen toiseen maailmaan ja omaan menneisyyteensä elämään elämässään tapahtuneita seksuaalisia tapahtumia uudelleen. Paljastuu, että peili on ollut vahvasti läsnä hänen lapsuudessaan, jolloin hänen isänsä käytti häntä toistuvasti seksuaalisesti hyväkseen. Nainen löytää lopulta itsensä vangittuna seksuaalisesti äärimmäiseen kieroön Helvetin kaltaiseen maailmaan. Ullakolla olevan peilin edessä on nyt hänen nuori tyttärensä heräämässä seksuaalisuuteen ja mahdollisesti ajautumassa kohti synkkää tulevaisuutta.

Toisin kuin suurin osa muista jäljitelmistä, tämä välttää kaikenlaista pienintäkin askelta kohti huumoria. Elokuva pyrkii kertomaan täysin vakavasti otettavan tarinan inestistä ja sen traumatisoivasta vaikutuksesta. Kaikissa pornografiaa sisältävissä kuvissa ei ole edes pyritty kiihottamiseen ollenkaan. Elokuva siis yhdistää tarinankerronnan osalta ”tavallisen” elokuvan ja pornon keskenään.

Toinen murrokseen viittaava asia on näyttelijöihin liittyvä. Elokuvasa on mukana sekä pornonäyttelijöitä että pornon ulkopuolisia näyttelijöitä. Lisäksi päähenkilön tytärtä esittävä *Laura Nicholson* oli kuvausten aikaan vasta 16-vuotias. Hän ei ole missään kohtauksessa alasti eikä edes sivullisena yhdessäkään alastomuutta sisältävässä kohtauksessa, mutta alaikäisen mukana oleminen kovaa pornoa sisältävässä elokuvassa on siitä huolimatta aina ollut rikollista materiaalia lukuun ottamatta äärimmäisen harvinaista.

Musiikin osalta elokuva myös luo yhtäläisyyksiä valtavirtaelokuvaan. *Harry Manfredini* ja *Arlon Ober* eivät vielä tuohon aikaan olleet nimekkäitä elokuväsäveltäjiä, mutta heidän kädenjälkensä tässä elokuvassa ei kalpene yhtään tuon ajan valtavirtaelokuvien musiikkien rinnalla.

Onpa samana vuonna vielä tuotettu suurempikin jäljitelmä Carrollin kirjasta: *Bud Townsendin Alice in Wonderland: An X-Rated Musical Fantasy*, joka oli tietävästi ensimmäinen ja tänäkin päivänä varsin harvinainen musikaalin ja pornon yhdistävä elokuva, joskin täysin vakavasti otettavan sijasta tahallaan höpsöksi tehty. Siitäkin huolimatta kuitenkin omalla tavallaan rohkeasti pornon ja valtavirran rajaa yhdistävä teos.

Tedg ei arvostelussaan osaa sanoa miksi murrosta ei tapahtunut, mutta toteaa elokuvaan sen sijaan syntyneen outoja konventioita seksuaalisuuden suhteen yhä ylikorostetummasta naisten paljaiden rintojen näyttämisestä seksikohtausten yksityiskohtaiseen peittelyyn. Yhtäältä elokuvat pyrkivät hyötymään paljaiden rintojen tuomasta kiinnostuksesta, mutta toisaalta pyrkivät peittämään sen minkä kaikki tietävät tapahtuvan. Tämä peittely tapahtuu tedg:n mukaan usein niin selvästi, että se paljastaa kameran läsnäolon ja tuo julki tilanteen lavastuksen.

Ehkä tämä murtamaton murros onkin toiminut yhtenä katalysaattorina ihmisten kiinnostukseen katsoa ja tehdä pornoelokuvia, jotka viittaavat näihin elokuvaan, jotka tietten tahtoen jättävät näyttämättä sen, mitä moni haluaisi nähdä ja tuottaa nähtäväksi.

4 MEDIA VÄHENTÄMÄSSÄ KANSAN HÄVELIÄISYYTTÄ

Kovin syvälle ei tässä yhteydessä tarvinne häpeän ja tunteiden ristiriitaisuuksien alkulähteille mennä. Riittää, että tiedämme pornografian olevan asia, joka tavalla tai toisella monesti kulutuksen suuresta määrästä huolimatta hävettää tai muutoin herättää negatiivisia miellelyhtymiä ihmisissä. Pääsemme jo pelkästään tällä tiedolla ymmärtämään pornoteollisuuden tekemän valtaviirivirtaviirien jäljittelyn ja hyväksikäytön suosiota sekä tekijöiden että kuluttajien osalta.

Pornografinen kuvasto jo itsessään aiheuttaa ristiriitoja ihmisten tunteissa ja reaktioissa, tai jopa tekopyhyttä, kuten *Paul R. Abramson* ja *Steven D. Pinkerton* ihmisen seksuaalisuuden luontoa käsittelevässä kirjassaan toteavat. He antavat esimerkin elokuvan kohtauksesta, joka kirjoitettuna voisi olla peräisin väkivaltaisesta pornoelokuvasta, mutta paljastavat sen olevan kohtaus taiteeksi julistetusta ja palkintoja voittaneesta **The Piano** –elokuvasta. Jos pornoelokuva vihjailisi, että raiskauksen uhri joskus rakastuu raiskaajaansa, se todennäköisesti tuomittaisiin jyrkästi (mikäli se yleiseen tietoisuuteen nousisi) ja joissain maissa saatettaisiin jopa onnistuneesti viedä syytteeseen siveettömyyden esittämisestä. Tässä tapauksessa kuitenkin, kun elokuva ei näytä yksityiskohtaisesti hahmojen sukuelimiä ja kun tuotantoarvo on ensiluokkaista, siitä voi syntyä kulttuurisesti ihannoitu elokuva, vaikka kohtauksen sisältö onkin juonellisesti sama.⁶ Tavallaan siis *The Piano* menettäisi arvoaan, jos siihen lisättäisiin pornografista aineistoa, ja pornoelokuva taas nostaisi arvoaan, jos siihen lisättäisiin *The Pianon* kaltaista aineistoa.

Pornon ostamiseen ja kuluttamiseen liitetään myös usein häpeän tunne. Häpeä taas liittyy henkilön oletukseen siitä, mitä muut hänestä ajattelevat. Kun pornoelokuva saa mediassa suurta julkisuutta, ei asiaan perehtymisen koeta olevan niin tuomittavaa, kuin ennen julkisuutta olisi koettu. Harva pornoelokuva on päässyt myytäväksi tavallisiin kivijalkakauppoihin tavallisten elokuvien joukkoon, mutta esimerkiksi Anttiloista voi löytää *Deep Throatin* suomalaisen DVD-julkaisun tavallisten komedioiden, draamojen ja toimintaelokuvien seasta. Tämä

tuskin olisi mahdollista, jos *Deep Throat* ei olisi niin tunnettu, kuin mitä sen nyt koetaan olevan; jopa kulttuurihistoriallisesti erittäin tärkeä elokuva. Toki Antti-lassakin henkilö saattaa häpeillä ostamista, mutta kynnys on kuitenkin huomattavasti pienempi sekä elokuvan kulttuuriarvon takia että myös siksi, ettei tarvitse mennä pornokauppaan sitä ostamaan, vaan sen voi hankkia muiden elokuvien ohella.

Fleshbot.com –nettisivun toimittaja *Lux Alptraum* kertoo pornoparodian saavan julkisuutta helpommin, kuin tavanomaisempi pornoelokuva voisi ikinä saada. **Entertainment Tonight** voi hyvin tehdä jutun esimerkiksi **This Ain't Gilligan's Island XXX**:stä, mutta eivät ikinä tekisi muunlaisesta pornoelokuvasta. Alptraumin mukaan parodia koukkuna antaa medialle syyn olla kiinnostunut asiasta. Hän vertaa sitä siihen, miten julkkis-aspekti sanaparissa ”julkkisten seksivideot” legitimoivat parin seksivideo-osan; mikään pelkkä seksivideo ei astu uutiskynnyksen yli, mutta julkiksen seksivideo astuu.⁷

Pornoparodiat eivät ole vielä saaneet kulturellin ilmiön mainetta, joten tavallisista kaupoista niitä tuskin tulee vielä lähiaikoina löytymään. Niillä on kuitenkin paljon media-arvoa. **Gq-magazine** –nettisivun toimittaja *Anka Radakovich* toteaa pornoparodian olevan kuluttajalle uskottava tekosyy käydä pornokaupassa ostamassa elokuva ”kaverille.”⁸ Samoin henkilön on helpompi sanoa nähneensä Pamela Andersonin tai Paris Hiltonin, kuin jonkun tuntemattoman henkilön seksivideon.

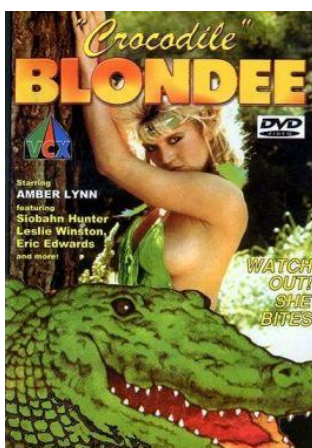
NIGHT OF THE GIVING HEAD (Rodney Moore, 2008)

5 HYVÄKSIKÄYTÖN TASOT

5.1 Taso 1: Lähdeteoksen sisältöön liittymätön hyväksikäyttö

Elokuva käyttää jonkin tunnetun teoksen nimeä tuodakseen lisäinnostusta pornoelokuvalle. Näissä ei ole juuri mitään yhteyttä alkuperäisteokseen nimeä lukuun ottamatta. Esimerkkinä *Stephen Lucasin* ja *Ronnie Racerin* **Crocodile Blondee** (1986), joka tehtiin samana vuonna valmistuneen **Crocodile Dundeen** vanavedessä. Elokuvan lopussa kertojaääni (luultavasti päänäyttelijä Amber Lynn) sanoo: *"You're probably wondering why we call this picture Crocodile Blondee. You know why? Because she bites!"*

Myös jotkut yksittäisistä eri pornoelokuvien kohtauksista tehdyt koostevideot hyödyntävät tunnettuja nimiä vetämättä sen enempää yhteyttä niihin. Esimerkkinä **The Bald and the Beautiful**, joka on keskittynyt paljaaksi ajeltuihin naisiin ja **Invasion of the Booty Snatchers**, joka on keskittynyt muhkeita takapuolia sisältäviin pornokohtauksiin (joskin myös saman niminen avaruusolentoihin liittyvä pornoelokuvakin on tehty).

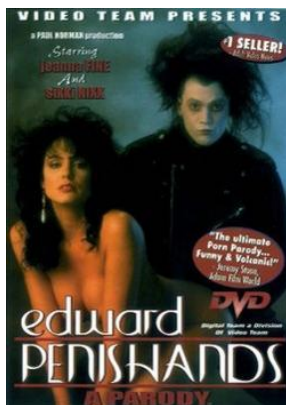
Crocodile Blondeen henkilöt paiskivat töitä ja rentoutuvat

5.2 Taso 2: Lähdeteoksen yksityiskohtien hyväksikäyttö

Pääosa näissäkin elokuvissa on kaupallisesti hyödyllisellä nimellä, mutta myös sisällössä on selviä yhtäläisyyksiä lähteen kanssa. Yhtäläisyys voi olla esimerkiksi juonellinen tai liittyä johonkin muuhun alkuperäisteosta selvästi muistuttavaan asiaan. Elokuva ei kuitenkaan mene yhtä tai muutamaa huomattavaa yksityiskohtaa pidemmälle jäljittelyssä.

Esimerkkinä *Paul Normanin Edward Penishands* (1991), jonka tapahtumissa parodioidaan joitain *Edward Scissorhandsin* tunnetuimpia kohtauksia, mutta sen enempää alkuperäisen juonta ja henkeä ei jäljitellä. Suurin yhtäläisyys onkin elokuvan päähenkilön yllättävän suuri yhdennäköisyys *Johnny Deppin* esittämään alkuperäisteoksen Edwardiin, jolla tässä elokuvassa saksien sijaan kummankin käden tilalla on suuri penis. Yhtenä esimerkkinä parodioitavista kohtauksista mainittakoon alkuperäisessä oleva kohtaus, jossa naispäähenkilö tanssii lumisateessa joka on lähtöisin jääveistoksesta, jota Edward saksikäsilänsä muotoilee. Pornoversiossa naispäähenkilö tanssii Edwardin ”käsistä” suihkuvassa spermasateessa.

Edward syö ja suihkuttaa, vie ja viihdyttää

5.3 Taso 3: Lähdeteoksen kokonaisuuden hyväksikäyttö

Elokuva yrittää kokonaisuudessaan tehdä jokseenkin samanhenkisen lopputuloksen lähteen kanssa, joskin tietenkin pornon kaapatessa lopulta koko homman. Elokuva saattaa jäljitellä tarkemminkin alkuperäisteoksen juonikuviota, mutta se saattaa myös luoda täysin oman juonikuvionsa ja maailman hahmoineen, mutta kuitenkin pitäen kokonaisuuden osalta kiinni alkuperäisen hengestä ja tyylistä.

Esimerkkinä *Svetlanan Miami Spice* (1986), joka on kuvattu filmille ja jossa on ihan alusta loppuun kulkeva rikoksiin liittyvä juonikuvio. Alkutunnuksena on erittäin selkeästi **Miami Vicen** alkua jäljittelevä kokonaisuus niin kuvien kuin musiikin osalta, tosin pienemmällä budjetilla toteutettuna.

Yllä *Miami Vice*, alla *Miami Spice*.

FLESHDANCE (Ken Gibb, 1985)

5.4 Taso 4: Lähdeteoksen mahdollisimman tarkka kopiointi

Elokuva on kunnianhimoisesti tehty lavasteita, juonta ja näyttelijöiden ulkonäköä myöten mahdollisimman paljon lähteensä kaltaiseksi. Mikäli elokuvan juoni ja tilanteet poikkeavat alkuperäisteoksesta, ovat ne kuitenkin teknisesti, tyyllisesti ja ideallisesti toteutettu alkuperäisteosta vastaavalla tavalla. Esimerkiksi tv-sarjaparodiassa ei välttämättä jäljitellä mitään alkuperäisen sarjan kohtausta, mutta kohtaukset ovat kuitenkin toteutettu niin, että ne teoriassa voisivat olla sarjan ennen julkaisemattomasta jaksosta. Toisin sanoen 4. tason pornoversiossa otetaan alkuperäinen maailma henkilöineen ja pidetään ne alkuperäisteoksen maailmassa huolimatta siitä seurataanko jotain alkuperäisen juonikuviota vai luodaanko oma.

Esimerkkinä **Seinfeld: A XXX Parody** (Lee Roy Myers, 2009), joka sisältää muun suhinan lisäksi pornoistettuja kohtauksia alkuperäisestä sarjasta. Näyttelijöistä on maskeerattu ja puvustettu lähteen hahmojen näköisiä, näyttelijät yrittävät mahdollisimman hyvin jäljitellä lähteen hahmojen esiintymistyyliä ja lavasteissakin on käytetty suhteellisen huomattavaa tarkkuutta, jotta yhdennäköisyys olisi mahdollisimman suuri. Tyylinä on tilannekomedia naururaitoineen.

Alavaseimmalla "Soup Nazi" pornokauppiana.

6 HYVÄKSIKÄYTÖN TAVAT

6.1 Nimet

Ensimmäinen ja kaikkein ilmiselvin asia pornojäljitelmissä on nimetä elokuva oikein. Jotta elokuva olisi tarpeeksi myyvä, täytyy nimen olla samalla sekä helposti yhdistettävissä alkuperäiseen että myös mahdollisimman iskevä nokkelalla tai hauskalla tavalla. Väkisin vääntämisen makukaan ei näissä nimissä ole pahitteeksi.

Esimerkkejä sekä nerokkaista että häpeilemättömän väkisin väännetyistä nimistä:

Alkuperäinen	Jäljitelmä
Big Trouble in Little China	Big Trouble in Little Vagina
Charlie's Angels	Charlie's Anals
Independence Day	Inrearendence Day
It's a Wonderful Life	Tits a Wonderful Life
Monopoly	Womenopoly
Silence of the Lambs	Silence of the G.A.M.S. (Government Agency for Monitoring Sex)
TRON	PRON

Vaikka tämä humoristinen lähestymistapa yleisempi onkin, myös vähemmän ilmiselviä nimiä on käytetty: **Passions of Carol** (Shaun Costello, 1975) on versiointi *A Christmas Carolista* ja **Take Off** (Armand Weston, 1978) on pornonäkemyksellinen *Dorian Grayn* muotokuvasta.

2000-luvulla suosituimmaksi tavaksi on tullut käyttää suoraan alkuperäistä nimeä tittelissä, mutta tavalla tai toisella ilmaista, että kyse ei ole siitä tietystä elokuvasta tai tv-sarjasta. Eri tuotantoyhtiöt käyttävät omia versioitaan tästä lähestymistavasta.

Esimerkkejä:

[alkuperäinen nimi]: A XXX Parody (luetaan <i>a triple-x parody</i>)
Can't Be [alkuperäinen nimi]
Not [alkuperäinen nimi]
Official [alkuperäinen nimi] Parody
This Isn't [alkuperäinen nimi]
This Ain't [alkuperäinen nimi]

Tämä on ovela tapa saada käyttää sarjan nimeä, kun suoraan tittelissä mainitaan, että kyseessä ei ole oikeasti se sarja, vaan parodia.

Nimien hyväksikäyttö ei rajoitu pelkästään kirjojen, elokuvien ja tv-sarjojen nimien käyttöön, vaan myös näyttelijät käyttävät taiteilijaniminään väännöksiä kuuluisista näyttelijöistä. Esimerkkeinä mainittakoon *James Deen*, *Claire Dames* ja *Dru Berrymore*.

Suoraan julkisuuden henkilöihin kohdistuvia pornotuotoksiakin on olemassa. Esimerkkeinä **This Ain't Lady Gaga** ja *True Hollywood Storiesia* jäljittelevä **Untrue Hollywood Stories**, jonka yksi osa sisältää esimerkiksi *Lindsay Lohanin* asioita, pääesiintyjänä tietenkin joku, joka edes jossain määrin muistuttaa Lindsaya.

Myös kulttuurisilla ilmiöillä saatetaan ratsastaa pornoelokuvien nimissä. **Weapons of Ass Destruction** tehtiin aikaan, jolloin poliitikkojen huulilla pyöri *weapons of mass destruction*. Jopa tämän ilmiön suosiota itsessään on käytetty hyväksi elokuvassa **This Ain't A XXX Parody, It's A Midget Movie**.

6.2 Henkilöt

Ugly Bettystä tehtiin pornoversio siitä syystä, kun transseksuaalipornoeloku-
vissa sattui näyttelemään eräs erittäin paljon Bettyltä näyttävä transihminen.⁹

AdultDVDTalk-nettisivulla *Astroknight*-niminen arvostelija kertoo elokuvan josta-
kuinkin seuraavan jonkinlaista juonikuviota 30 sekunnin ajan ensimmäisen sek-
sikohtauksen jälkeen ja sen jälkeen unohtavan kaiken.¹⁰ Tämä antaa ymmärtää,
että elokuvassa on todella lähdetty hahmovetoisuudella liikkeelle. Tekijät ovat
uskoneet sen riittävän, että katsoja näkee Bettyltä näyttävän henkilön touhua-
van tuhmuuksia.

Elokuvan julkaisutiedotteessa suoraan mainitaankin sen perustuvan vain löy-
hästi sarjaan. *Juicy Entertainmentin* varajohtaja *Danny Gorman* kertoo elokuvan
tähtäävän transseksuaalipornobisneksen vallankumoukseen. Hänen mukaansa
parodiana elokuva tulee paremmin esille ja saa suuremman levityksen, kuin
mikään muu aiemmin tuotettu ts-pornoelokuva.¹¹

Pornobisneksessä vientiä on näyttelijöillä, jotka muistuttavat jo valmiiksi jotakuta
julkisuuden henkilöä. Yksi ulkonäöllisesti onnistuneista tapauksista on ranska-
lainen 80-luvulla uransa tehnyt *Olinka Hardiman*, jolla oli suuri menestys Ameri-
kan markkinoilla *Marilyn Monroelta* näyttämisen ansiosta. Hänen yhtenä taiteili-
janimenään olikin Marilyn.

Marilyn ensimmäisessä kuvassa, Olinka kahdessa seuraavassa.

Modernin pornon osalta hyvänä esimerkkinä on vuoden 2008 elokuva **Who's Nailin' Paylin?**, joka tehtiin varapresidenttiehdokkaana olleen Alaskan ex-kuvernööri *Sarah Palinin* julkisuuden myötä. Palinissa on tietynlaista seksikästä kirjasto- ja toimistoestetiikkaa. *Alaska*-lehden vuoden 2008 helmikuun numeron kannessa on hänestä suuri kuva. Vieressä on otsikkona ”*America's hottest governor.*” Ei ihme, että Hustler päätti käyttää tilannetta hyväksi.

Sarah Palinia parodioivaa Serra Paylinia valittiin esittämään *Lisa Ann*. Tämä yhdistelmä osoittautui niin suosituksi, että Lisa Ann päätyi tekemään maailmanlaajuisesti strippausesiintymisiä Sarah Palinin kaksoisolentona. Elokuvaan tehtiin myös useita jatko-osia, kuten **Obama is Nailin' Palin** ja **Hollywood's Nailin' Palin**. On mielenkiintoista huomata, kuinka elokuvat kerta kerralta hyväksikäyttävät rohkeammin Sarah Palinin nimeä. Ensin Paylin muuttui elokuvan nimessä Paliniksi, sitten Serra Paylin muuttui Sarahiksi ja lopulta roolinimenä on suoraan Sarah Palin. Liekö tässä ollut taustalla jotain ilmapiirin tunnustelua; kun konsepti on osoittautunut tuottavaksi eikä asiasta ole kukaan nostanut oikeusjuttuja, on voitu jatkossa vapaammin yrittää käyttää oikeita nimiä.

Sarah Palin ja Lisa Ann

Vasemmalta oikealle:

Hillary Clinton (Nina Hartley), Sarah Palin (Lisa Ann) ja Condoleezza Rice (Jada Fire)

Ulkonäön lisäksi näyttelijänkyvyiltäänkin mahdollisimman sopivan pornonäyttelijän löytäminen on kuitenkin sen verran vaikeaa, että moderneihin kunnianhimoisiin pornojäljitelmiin on palkattu imitaattoreita pornoalan ulkopuolelta. He eivät riisu vaatteitaan, mutta antavat elokuville roiman uskottavuuslisän. Tavanomaisesti miesnäyttelijät pornoelokuvissa tienaa suhteellisen vähän rahaa, mutta näissä tapauksissa näyttelijöille maksetaan runsaasti. Jeff Mullenin mukaan he maksavat miehille normaalisti parisataa dollaria per rooli, mutta esimerkiksi Bill Cosby –imitaattorille he maksoivat yhtä paljon, kuin parhaiten maksetulle naisnäyttelijälle.¹²

6.3 Juoni

Pornoelokuvissa juoni on harvoin etusijalla tai edes lähellä sitä. Usein juonen tehtävänä on vain saada seuraava seksikohtaus käyntiin. Toisinaan edes tuota käyntiin laittamista ei tapahdu, vaan elokuva koostuu pornokohtauksesta pornokohtauksen perään. Joku voisi väittää, että pornossa ei tarvitsekaan olla mitään juonellista tai tilannetta rakentavaa ominaisuutta, vaan pelkkä panon näyttäminen riittäisi. Fantasiakuvauksena porno kuitenkin voi hyötyä jonkinmoisen juonen olemassaolosta. Usein henkilön seksuaalifantasia ei kuitenkaan liity pelkästään ajatukseen seksistä jonkun kanssa, vaan ajatukseen tilanteesta, jonka ajatellaan päätyvän seksiin. Tapahtumapaikka voi olla myös hyvin olennainen osa fantasiaa.

Elokuviin ja elokuvahahmoihin liittyvissä fantasioissa tapahtumapaikoille ja tilanteille on jo annettu elokuvissa itsessään lähtökohdat. Jos elokuvahahmo on pelkällä ulkonäöllään saanut katsojan fantasioimaan hänestä, niin silloin katsoja saattaa hyvinkin haluta fantasioida pelkästään tästä henkilöstä vaikka omassa makuuhuoneessaan vailla muuta kontekstia. Tällöin fantasia liittyykin ehkä enemmän pelkkään näyttelijään ja roolihahmon osuus fantasiassa on mahdollisesti pelkästään henkilön fetissi rooliasuun. Elokuvahahmosta fantasiointiin kuitenkin olettaisi liittyvän vahvasti myös kaikki se, mikä on elokuvassa näyttelijästä tehnyt roolihahmon. Pelkästään rooliasu ei riitä, vaan hahmoon kuuluu myös persoonallisuus. Persoonallisuus elokuvissa taas rakentuu siitä, miten hahmo käyttäytyy missäkin tilanteissa. Elokuvissa saattaa myös olla tilanteita, jotka katsojan kuvitelmissa päätyisivät seksuaaliseen tilanteeseen, mikäli hahmot päättäisivätkin toimia toisin. Pornoelokuville, jotka pyrkivät hyväksikäyttämään tunnettuja roolihahmoja, onkin siis tärkeää yrittää myös tavalla tai toisella rekonstruoida sekä hahmon persoonallisuuteen vaikuttavia tilanteita että myös niitä hetkiä, joiden katsoja saattaisi toivoa päätyvän seksiin. Alkuperäisteokset ovat jo oman panoksensa hahmon ja tilanteiden lähtökohtien luonnissa tehneet, joten pornoelokuvien ei välttämättä tarvitse kovin syväälle enää asiassa tunkeutua. Jonkinasteinen tilanteen uudelleen rakentaminen on kuitenkin tarpeen jos senkin takia, että hahmoa ei ole enää näyttelemässä sama henkilö. Tällöin

kaikki elementit, jotka voivat viedä katsojan lähemmäs alkuperäistä fantasiaa, ovat plussaa.

Voikin siis ajatella, että jos jossain pornoelokuvassa juonella on tärkeämpi merkitys, niin se on varmastikin tärkeintä juuri parodioissa ja muissa jäljitelmissä.

Juonen hyväksikäyttö on harvemmin vakavalta pohjalta tehty. Yleensä siinä on härski, mutta humoristinen pohjavire. Jotkut pornoelokuvat perustuvatkin pelkälle humoristiselle väännökselle alkuperäisteoksen ideasta. Esimerkiksi *Jerome Tannerin* vuonna 2006 ohjaaman *The Da Vinci Code* –parodian **The Da Vinci Loadin** idea on, että on olemassa naisista koostuva salainen järjestö, Priory of Semen, joka on kautta aikain kerännyt suurmiesten spermaa. Leonardo da Vinciltä he eivät sitä ikinä saaneet, koska olettivat tämän olevan homoseksuaali. Nyt he ovat saaneet tietoonsa, että Leonardo maalasi taulunsa spermallaan eivätkä kaihda edes murhaa, jotta saisivat taulun käsiinsä. Leonardon maalaus-tekniikka selittää Mona Lisan vienon hymynkin.

Mikäli elokuva ei hyväksikäytä koko alkuperäisen elokuvan juonta, se ottaa ensisijaisesti käsittelyyn tunnetuimpia kohtauksia tai toissijaisesti minkä tahansa juonikuvion tai kohtauksen, joka on mahdollista vääntää seksuaalissävytteiseksi joko toiminnan tai pelkän dialogin osalta. Kaikki tilanteet eivät välttämättä ole suoraa parodiointia alkuperäisteoksen kohtauksista, vaan elokuva saattaa rakentaa uusiakin tilanteita hahmoille ilman mitään viittausta alkuperäisteokseen lukuun ottamatta kyseisen hahmon olemassaoloa.

Glen näkee itsensä peilin kautta naisena ja päätyy toteuttamaan itseään muiden transvestiittien kanssa Frank Marinon elokuvassa GLEN AND GLENDA (1994).

Steven St. Croix näyttelee Gleniä ja Glenin naisellista puolta Glendaa näyttelee Kaitlyn Ashley.

Elokuva on ehkä ainoa laatuaan, jossa homoseksia kuvataan heteropornon keinoin.

Taidegalleriassa tutkitaan tauluja ja murhaa. Muualla salaseura järjestää orgioita.

6.4 Visuaalisuus

Pornoelokuvaan käytettävä budjetti on yleensä varsin pieni verrattuna valtavirtaelokuvaan. **Pirates II: Stagnetti's Revenge** (2008) tehtiin pornoelokuville valtaavan suurella 8 miljoonan dollarin budjetilla¹³, mutta vain ani harva ylittää miljoonan rajan. Yli sadantuhannen dollarin budjetin voi katsoa olevan jo sieltä arvokkaammasta päästä.¹⁴ Näin ollen pornoelokuvista on suunnattoman vaikea saada tehtyä aidosti valtavirtaelokuvien kaltaisia. 70- ja 80-luvuilla ennen videoformin valtaannousua ne saattoivat vielä filmille kuvattuina näyttää päällisin puolin kuin "tavallisilta" elokuvilta, mutta vaikka nykypäivänä HD-videolle kuvattu elokuva näyttää varmasti terävältä ja kirkkaalta, samalla nuo ominaisuudet tekevät selvän pesäeron valtavirtaelokuvaan. Budjettien pienuudesta johtuen ei myöskään useinkaan yllätä samalle tasolle valtavirtaelokuvien kanssa puvustuksen ja lavastuksen osalta. Lopputulos yleensä auttamatta näyttää korkeintaan pienen budjetin suoraan TV:lle tehdyttä, kuin miltään elokuvateattereissa pyörivältä elokuvalta.

Yritys on kuitenkin monessa pornoelokuvassa kova. Samankaltaisuudessa saatetaan pyrkiä niin pitkälle, kuin mahdollista. Toisinaan pelkkä alkuperäisteokseen viittaava puvustus riittää. Joskus jäljittelevä puvustus on tehty vain yhdelle elokuvan henkilölle. Lavastuksen osaltakin monesti riittää, että sohvut ja muut huonekalut ovat identtisyteen pyrkimisen sijaan vain samankaltaisia. Joissain tapauksissa kansitaide on ainoa alkuperäiseen teokseen visuaalisesti viittaava asia.

Pienellä budjetilla onkin helpointa ja nopeinta panostaa elokuvan julisteisiin ja kansikuviin. Pornobisneksessä työskentelevän on mahdollisuus käyttää niihin täsmälleen samoja työkaluja, kuin mitä Hollywoodin koneistokin käyttää. Nykypäivän teknologialla osaava henkilö tuottaakin suhteellisen pienellä vaivalla samanlaisen graafisen lopputuloksen, kuin mihin valtavirtapuolen graafikot pystyvät.

7 ENSIMMÄISEN TASON HYVÄKSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA

---lähdeteoksen sisältöön liittymätön hyväksikäyttö---

Yksi häpeilemättömimmistä, ellei jopa häpeilemättömin, viritelmä hyödyntää jo olemassa olevaa tuotetta, on *Smash Picturesin America's Next Top Model: A XXX Porn Parody* (2011).

Alkuperäisessä televisiosarjassa on kyse kilpailusta, jossa osallistujat jakso kerrallaan esiintyvät mallikuvissa, jonka jälkeen joka ohjelman lopussa pudotetaan yksi kilpailija pois, kunnes lopulta on jäljellä enää kaksi, joista valitaan seuraava Amerikan huippumalli.

Sarjassa on runsaasti elementtejä, joita hyödyntämällä saisi oivan pornoversion aikaiseksi:

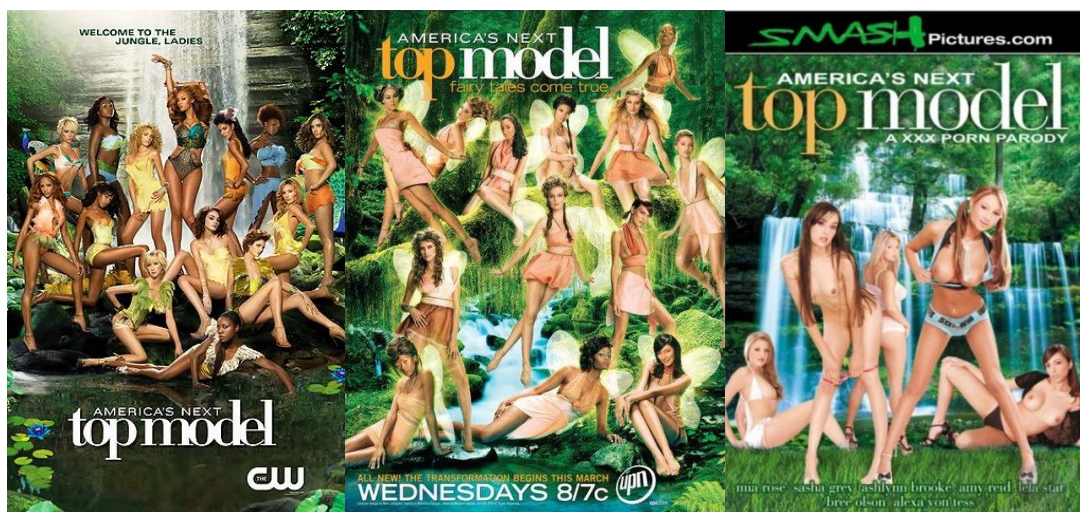
1. **Julkikset** – Sarjan päätuomarina on kuuluisa malli *Tyra Banks* muiden tuomarien ollessa monesti myös mieleenpainuvia persoonia. Moni osallistujistakin jää Tosi TV:lle ominaiseen tyyliin katsojien mieleen tehden heistä potentiaalisia julkiksia jo heti sarjan alkumetreistä lähtien. Varmasti löytyy katsojia, jotka mielellään näkisivät heidät alastomina ja pornosta kun olisi kyse, niin alkuperäisiä muistuttavat henkilötkin kävisivät katsojille.
2. **Konsepti** – Pornomallitkin ovat malleja siinä missä muutkin. Yhtä lailla pornokuvienkin ottamisesta voitaisiin järjestää kilpailu. Onhan Suomessakin omaa *Haluatko pornotähdeksi* –kilpailua käyty seksimessujen yhteydessä. Aihe sopisi sekä ihan oikean että myös käsikirjoitetun ja kokonaan näytellyn jäljitelmän aiheeksi.
3. **Seksikkyys** – Mallikuvissa pyritään monesti seksikyyteen. Esiintyjä kannustetaan tuomaan esille vietteleviä puoliaan. Pornahtavasta poseerauksesta kuitenkin huomautetaan ja se laskee auttamatta pisteitä tuomarien silmissä. Hienovaisempi viettely on siis sallittua, mutta suoraan ja avoimesti kiihottamaan pyr-

kiminen ns. helpoimman kautta on huono asia. Tämä raja on kuin tehty rikottavaksi pornoteollisuuden avulla.

4. **Sensuuri** – Toisinaan mallikuvissa täytyy olla alasti. Tällöin kuvissa intiimimpiä alueita piilotellaan niin kuvaajien kuin mallien itsensä toimesta. Videokamerat kuitenkin kuvaavat jatkuvasti malleja, joten koska kehoa ei kyetä koko ajan peittämään eikä kaikki peittämisestä välitäkään, niin pakostakin tulee hetkiä, jolloin malli tulee kuvatuksi vähintäänkin rinnat paljaina. Näihin kuviin on jälkituotannossa laitettu sensuroivat bluuraukset intiimialueiden päälle. Kaikenlainen peittely ja sensuuri usein tuottaa halun päästä näkemään se, mitä on sensuroitu. Kun yksi pornon keskeisimmistä asioista on seksiin ja seksuaalisuuteen liittyvien asioiden totaalinen sensuurin puute, niin tämä eittämättä olisi hyödynnettävissä oleva asia.

Pornoversion DVD:n kansikuva vaikuttaa lupaavalta. Se jäljittelee hyvin taidokkaasti alkuperäisen sarjan mainoskuvia. Logokin on lähes identtinen alkuperäisen kanssa.

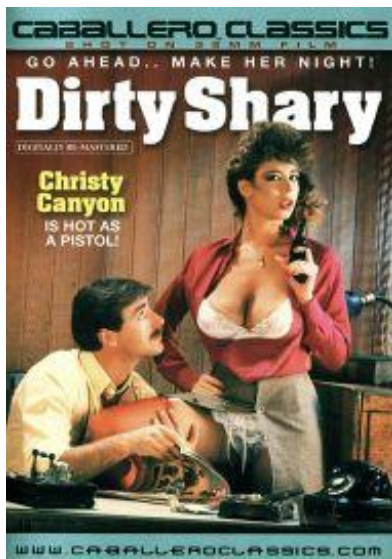

Kolmas kuva on pornoversion kansikuva. Muut ovat alkuperäisiä.

Lopputuloks on kuitenkin lähellä alkuperäistä sarjaa vain kansikuvan osalta. Sisällöllä ei ole edes etäisesti mitään yhteistä sarjan kanssa. Kyseessä on koostevideo, joka sisältää panokohtauksia eri elokuvista. Noin kaksi tuntia kestävä kooste käynnistyy tuotantoyhtiön, elokuvan ja näyttelijöiden nimet esittelevän lyhyen alkutekstijakson jälkeen kuvalla, jossa alaston nainen pyllistää suoraan kameralle. Ei siis kohti kameraa, vaan gonzo-tyyliin nimenomaan suoraan kameralle. Tästä edetään seksiin. Kun kohtaaminen on ohi, edetään seuraavaan. Jo-

kaisessa kohtauksessa kaikki ovat valmiiksi alastomina aloittamaisillaan seksiaktin. Mukana ei ole häivähdystäkään johdattelusta ja hetken rakentamisesta, vaan tarkoituksena on näyttää pelkästään akti eikä mitään ylimääräistä.

Jos elokuvaa ajattelee eksploitaation kannalta, niin tällaista toteutustapaa voidaan pitää mahdollisesti jopa nerokkaana. Ajatus kyseisen tv-sarjan pornoversiosta varmasti kiehtoo monia ja kun kanteen on panostettu näinkin hyvin, niin ostajia varmasti löytyy. Kun kannessa vielä käytetään sanaa *parody*, niin katsoja olettaa, että kyseessä todella on oikea parodia. Sanan käyttö auttaa myös siinä, että se lopulta oikeuttaa tekijöille tämän kaltaisen tuotenimen hyväksikäytön; ei niinkään ehkä moraalisesti, mutta lakiteknisesti kyllä. Sisältö on tekijöille käytännössä ilmainen, koska se koostuu tuotantoyhtiön omista jo aiemmin kuvatuista kohtauksista eikä pornoalalla ole tapana maksaa rojalteja esiintyjille tai muulle tuotantotiimille. Ainoat kustannukset tulevat kansitaiteesta, koosteen leikkaamisesta, lopullisen levyn valmistamisesta ja tuotteen levittämisestä.

Harold Limen ohjaaman DIRTY SHARYN (1985) viittaukset Dirty Harryyn ovat minimaaliset. Ainoastaan mainoskuvissa on nähtävissä ase. Elokuvassa niitä ei ole ollenkaan.

Elokuvan mainoslauseena on "Go ahead... Make her night!"

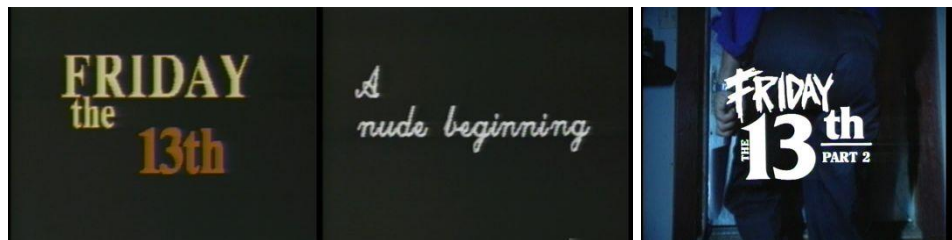

Christy Canyon näyttelee etsivää, joka soluttautuu bordelliin tutkiessaan orjakauppaa.

8 TOISEN TASON HYVÄSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA

---lähdeteoksen yksityiskohtien hyväksikäyttö---

Friday the 13th on elokuvasarja, jonka ensimmäisessä osassa äiti kostaa epämuodostuneen ja kehitysvammaisen poikansa Jasonin hukkumisen kesäleirillä olevalle nuorisolle. Ensimmäisessä jatko-osassa paljastetaan, että hukkunut Jason onkin elossa ja nyt jatkamassa äitinsä aloittamia murhatöitä. Kolmososasta eteenpäin Jason käyttää kasvojensa peittämiseen jääkiekkomaskia, joka on elokuvasarjan myötä noussut yhdeksi ikonisimmista kauhukuvastoista.

Sarjan muutamaaan ensimmäiseen osaan perustuva uudelleenversiointi valmistui vuonna 2009 ja vuotta myöhemmin tästä ilmestyi pornojäljitelmä nimeltä **Official Friday the 13th Parody**, joka jotakuinkin yritti jäljitellä alkuperäisteoksen ulkoasua ja tilanteita. 80-luvulla kuitenkin ilmestyi kaksi toisen tason hyväksikäyttäjää: **Friday the 13th: A Nude Beginning** (1987) ja **Friday the 13th Part 2: The Next Generation** (1989).

Yhteys alkuperäiseen elokuvasarjaan on hyvin vähäistä. Nimet ovat eittämättä suurimpina yhteisinä tekijöinä. Toinen varteenotettava yhdistävä tekijä on jääkiekkomaskin käyttö muutamassa kohtauksessa ja kolmas on se, että jääkiekkomaskia käyttävän henkilön nimi on Jason. Ensimmäisessä osassa ilmaistaan päivän olevan perjantai kolmastoista, joten sitä voidaan teoriassa pitää nimen oikeuttavana tekijänä.

Jasonilla ei jääkiekkomaskin lisäksi ole mitään muuta yhteyttä alkuperäisteosten Jasoniin. Hän ei edes pidä maskia yllään kuin yhteensä muutaman minuutin ajan molemmissa elokuvissa yhteensä. Maski saattaa näkyä näiden minuuttien lisäksi taustalla jokusen hetken ajan. Ensimmäisen osan lisänimi A Nude Beginning on tässä mielessä tosin jokseenkin ovelasti valittu. Se viittaa elokuvasarjan viidennen osan lisänimeen A New Beginning, jossa ei myöskään ollut oikeaa Jasonia, vaan hulluksi tullut nuori mies kopiomurhaajana. Kaukaa haettu tämä yhteys kyllä on, mutta kaukaa haettuja yhtäläisyyksiä näissä elokuvissa muutenkin on.

A Nude Beginning kertoo Helvetissä olevasta Jasonista (Paul Thomas), joka paholaismaisen kumppaninsa Justinen (Amber Lynn) kanssa kisailevat siitä kumpi on parempi korruptoimaan hyveellisiä ihmisiä. Vapaa-aikanaan Helvetissä Jason pukeutuu jääkiekkomaskiin ja leikkelee naisten kuvia lehdistä, mutta muutoin Jason pukeutuu tavallisiin vaatteisiin ja, kuten Justinekin, kulkee Helvetin ja maailman välillä viettelemässä ihmisiä paheiden tielle. Korruption kokevat mm. esiaviollista seksiä vastustava tuleva vaimo, tv-evankelista ja pornoa vastustava miehiä vihaava feministi. Kisailu alkaa henkilökohtaisena, mutta kisan edetessä ja panosten kovetessa he haluavat näyttää kumpi sukupuolista yleisesti on parempi korruptoimaan ihmisiä.

*Vas: Jason leikkelee naisten kuvia
Oik: Jason ja Justine väittelevät.*

Elokuvan feministi on nimeltään Andrea Dwarkin, joka viittaa tosielämän Andrea Dworkiniin. Tämä oli tunnettu feministi, joka vastusti hyvin äänekkäästi pornoa. Elokuvassa Dwarkin vietellään seksin saloihin niin vahvasti, että hän omasta tahdostaan ryhtyy ilotytöksi. Tv-evankelistan nimi taas on Jimmy Braggart, jolla

viitataan tosielämän Jimmy Swaggartiin. Swaggart oli paljastanut pastorin, jolla oli ollut lukuisia avioliiton ulkopuolisia seksisuhteita. Tämä pastori menetti työnsä, mutta kostotoimenpiteenä hän sai salaa otettua kuvia, joissa Swaggart on hotellihuoneessa prostituoidun kanssa. Swaggart kielsi syytökset, mutta joutui myöhemmin todisteiden pakottamana myöntämään tekonsa. Elokuvalla on siis pornografian lisäksi myös hyvin vahva poliittinen motiivi. Parodian ohella se on myös satiiri ilmaisunvapaudesta ja tekopyhydestä. Satiirin kohteena olevia henkilöitä se ei ulkonäöllisesti yritä matkia ollenkaan, vaan yhtäläisyydet luodaan pelkkien nimien ja henkilökuvien kautta.

*Yllä: Nina Hartley Andrea Dwarkinina vastustaa ja ei vastusta
Alla: Joey Silvera Jimmy Braggartina vastustaa ja ei vastusta*

Jatko-osa vaikuttaa aluksi siltä, että kyse olisi tällä kertaa kauhuelokuvan jäljitte-lystä. Elokuva alkaa kauhumusiikilla ja kuvalla pahaa-aavistamatonta nuorta naista veitsi kädessä lähestyvistä pahaenteisen hitaasti etenevästä henkilöstä. Tilanne raukeaa, kun henkilö osoittautuu 21-vuotissyntymäpäiviään viettävän Jessican (Barbii) sedäksi nimeltä Merlin (elokuvan ohjaaja F.J. Lincoln), joka joutui kulkemaan hiljaa, jotta kuljettamansa syntymäpäiväkakun kynttilät eivät sammuisi. Veitsi oli myös vain kakunleikkausta varten oleva työkalu. Merlin ker- too, että kohta on kulunut 21 vuotta Jessican syntymästä ja että pian hän pääsi- si paikkaan, jossa hän syntyi. Setä napsauttaa sormiaan, jonka jälkeen Jessica löytää itsensä Helvetistä, jossa hän kohtaa Jasonin. Tällä kertaa Jasonia näyt- telee Paul Thomasin sijasta Tom Byron. Hän esittelee olevansa Jessican veli.

Jonkin aikaa kuvio vaikuttaa varsin sekavalta, mutta myöhemmin kerrotaan myös Jessican äidin olleen aikoinaan Helvetissä ja tämän kisailleen veljensä kanssa siitä kumpi on parempi korruptoimaan ihmisiä. Kyse on siis oletettavasti eri Jasonista, kuin ensimmäisessä osassa, joten näyttelijän vaihto on sikäli selitettävissä. Tälläkin Jasonilla on kuitenkin tapana laittaa välillä jääkiekkomaski kasvoille ja leikellä naisten kuvia lehdistä. Tätä käytöstä selitetään sen verran, että Jason sanoo miten kivaa on leikata kuvasta naisen pää irti ja laittaa se toisen naisen vartaloon kiinni; vieläkään siis mitään tähdellistä syytä tälle käytökselle ja maskin käyttämiselle ei ole, paitsi toki 2. tason hyväksikäyttö. Elokuva jatkuu, kun sisarukset päättävät mennä tekemään samaa, mitä äiti oli veljensä kanssa tehnyt.

Jimmy Braggart tekee paluun. Hän on menettänyt työnsä, mutta ei vieläkään ole päässyt vapaaksi seksuaalisista haluistaan. Tämä on sikäli mielenkiintoinen tilanne, että ensimmäisen osan valmistuessa Swaggart ei vielä ollut myöntänyt tekojaan. Häntä silloin vasta epäiltiin. Jatko-osan valmistuessa tekojen myöntäminen ja julkinen nöyryytys anteeksipyytelyineen oli tapahtunut. Elokuvasa Braggart on katuva, mutta ei pysty pitämään himojansa kurissa. Vuonna 1991 Swaggart jäikin jälleen kiinni prostituoitujen palvelujen käyttämisestä.

Elokuvat olisivat toimineet ilman Friday the 13th -nimeä ja viittauksiakin. Kun kuitenkin otetaan huomioon selvä poliittinen motiivi, niin ehkä tällainen hyväksikäyttö oli tarpeen julkisuutta hakiessa. Kauhuelokuvaharrastajat ovat itsekin aina joutuneet kokemaan jonkinasteista vastustusta poliitikkojen ja muiden sensuuria vaatineiden henkilöiden osalta. Ehkä tämä kytkös tunnettuun ja suosittuun kauhuelokuvasarjaan oli tapa ikään kuin koota samankaltaista kohtelua sananvapauden suhteen kokeneita ihmisiä henkisesti yhteen ja sitä kautta luoda linkki pornoelokuvista tavallisempiin elokuviin ja sieltä taas asia eteenpäin kansan tietoisuuteen. Pornoelokuvalla ilman mitään kytköstä pornon ulkopuolelle ei ehkä olisi ollut samanlaista kanavaa maailmalle, vaan asia olisi ehkä jäänyt vain pornonkuluttajien tietoisuuteen. Tiedä häntä miten nämä elokuvat oikeasti vaikuttivat mihinkään, mutta potentiaalia niissä kuitenkin saattoi olla.

2. tason hyväksikäytön tyyppiseen toimintaan voi törmätä toisinaan myös pornon ulkopuolella. Yksi esimerkeistä on Hellraiser-elokuva-sarja, joiden tunnetuinta kuvastoa edustavat Helvetissä asuvat sadistiset kenobiitit, jotka tulevat hakemaan maan päältä kidutettaviksi henkilöitä, jotka epäonnekseen ovat joutuneet tekemisiin mystisen kuution kanssa. Näistä tunnetuin on pää täynnä iskettyjä nauloja oleva Pinhead. Osan neljä jälkeen valtaosa jatko-osista on alun perin tarkoitettu kokonaan muiksi elokuviksi, kuin Hellraisereiksi. Näiden käsikirjoitukset on muokattu sarjaan sopiviksi lisäämällä käsikirjoitukseen jokunen lyhyt kohtaus, jossa kenobiitit ilmestyvät ruutuun. Näiden tarkoitus ei enää välttämättä ole hakea ihmisiä Helvettiin kidutettaviksi, vaan toisinaan ne toimivat eräänlaisina moraalinvälittäjinä, jotka saapuvat elokuvan henkilöiden eteen filosofimaan ja ottamaan kantaa näiden moraaleihin. Muutoin elokuvat saattavat kokonaisuudessaan olla täysin alkuperäisten Hellraiserien maailmaan liittymättömiä, mutta alkuperäistä nimeä ja alkuperäisten elokuvien tiettyjä yksityiskohtia hyväksikäyttämällä näistä on saatu myyvämpiä, kuin ne luultavasti muunlaisina kauhutrillereinä olisivat olleet.

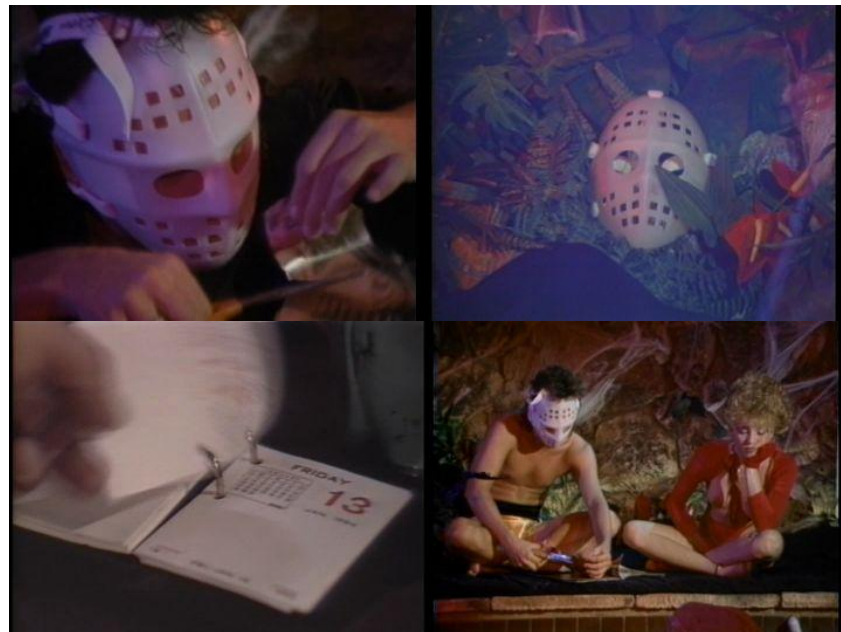
Toinen esimerkki on Joel Schumacherin 8MM-elokuvan jatko-osa 8MM2, joka virallisesti tehtiin alkuperäiselokuvan jatko-osaksi vasta Sonyn ostaessa elokuvan levitysoikeudet. Alkuperäinen nimi oli The Velvet Side of Hell. Alkuperäinen elokuva kertoi oikeaa tappamista sisältävien pornofilmiä jäljille lähtevästä etsivästä. Jatko-osa ei liity millään tavoin vastaavanlaisiin elokuvaan eikä edes 8mm filmiformaattiin, vaan kyse on salaa ihmisten seksileikkejä kuvaavien henkilöiden harjoittamasta kiristyksestä. Elokuvassa on tilanteita, jotka uuden nimen tuoman kontekstin ja aiemman osan tietämyksen myötä saavat katsojan odottamaan juonen kääntymistä uuteen suuntaan, mutta käännöstä ei koskaan tapahdu. Välillä käydään puoliepäilyttävän pornotuottajan tiloissa, mutta lopulta tarkoitus ei ole alunperinkään ollut käydä edes lähellä ykkösen aihe maailmaa. Elokuvassa siis on kuitenkin juuri tarpeeksi alkuperäisteosta muistuttavaa kuvastoa, jotta äärimmäisen heikko viiva voidaan vetää näiden kahden elokuvan välille.

Huomioitavan arvoinen asia on, että valtavirtaelokuvissa odotusarvo alkuperäisteoksen kaltaisuudelle tuntuu olevan suurempi, kuin pornoelokuvissa. Por-

noelokuvassa tällainen huijaus saatetaan helpommin laittaa sen piikkiin, että elokuva on ”vain pornoa.” Pornoelokuvat myös ovat halvempia ja yleensä hintansa näköisiäkin, joten ehkä jo itsessään se tekee niistä lainsuojattomampia tämän asian suhteen; suurella rahalla tehdyistä elokuvista ehkä odottaa enemmän mainoksensa kaltaisia. Mainoshan pelkkä elokuvan nimikin on.

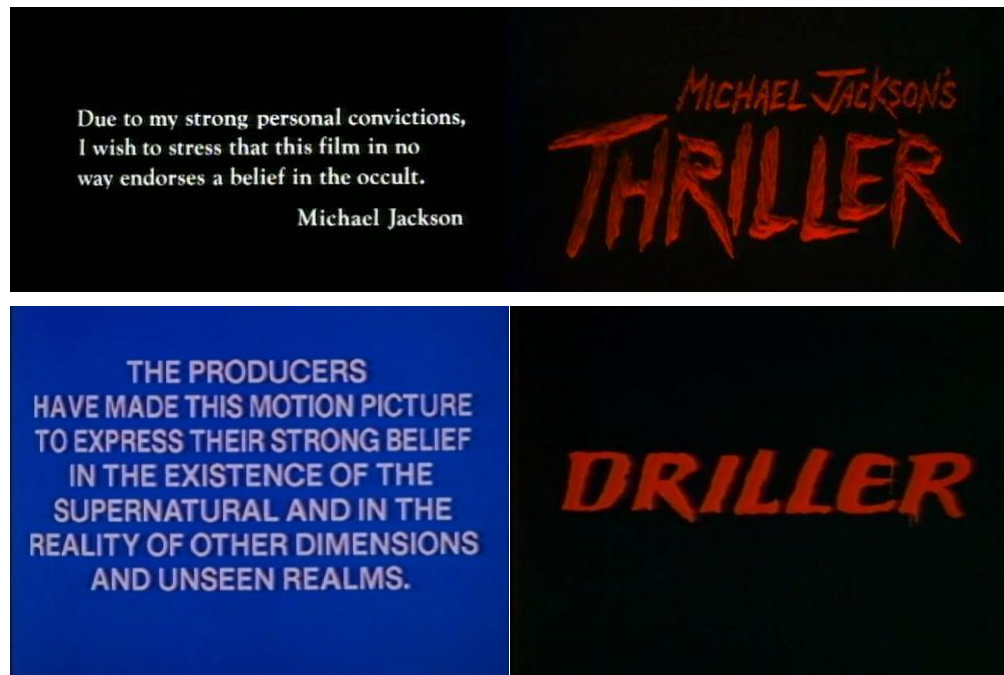

Friday the 13th –pornojen ohjaaja Fred J. Lincoln

9 KOLMANNEN TASON HYVÄSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA

---lähdeteoksen kokonaisuuden hyväksikäyttö---

Driller (1984) esitetään parodiana *John Landisin* ohjaamasta *Michael Jacksonin Thriller*-musiikkivideosta (1983), joka 14-minuuttia kestävänä lyhytelokuvana oli, ja on yhä, vaikuttava saavutus musiikkivideoiden saralla. Elokuvan on ohjannut pornolle harvinaisempaa ohjaajasukupuoilta edustava *Joyce James*,¹⁵ joka jatkoi parodialinjalla tekemällä elokuvat **Desperately Sleazy Susan** (*Desperately Seeking Susan*) ja Rambo-parodian **Bimbo 2**. Alkuperäinen tutulta kuulostanut taiteilijanimikään ei hänelle riittänyt, vaan toiseksi taiteilijanimeksenkin hän myöhemmin otti väännöksen *Awesome Welles*.

Drillerin toinen tuottaja *Timothy Green Beckley* oli juuri astumassa pornoteollisuuteen ja päätti tehdä parodian, koska sillä saisi enemmän näkyvyyttä. Parodian kohteeksi hän valitsi Jacksonin, joka oli tuohon aikaan noussut suurimmaksi pop-tähdeksi. Hän koki Jacksonilla olevan kiltin pojan maineesta huoli-

matta esiintymisessään varsin seksuaalinen pohjavire, joten siinäkin mielessä tämä sopi pornoelokuvaan parodioitavaksi.¹⁶

Thriller alkaa kauhupätkällä, jossa Jackson muuttuu ihmissudeksi. Tämä paljastuu elokuvaksi, jota Jackson on katsomassa tyttöystävänsä (näyttelijä-malli Ola Ray) kanssa. Tyttöystävää pelottaa liikaa, joten hän haluaa lähteä pois. Matkalla kotiin Jackson alkaa laulaa hänelle Thrilleriä, joka keskeytyy elävien kuolleiden noustessa haudoistaan ja piirittäessä heidät. Jackson muuttuu itsekin eläväksi kuolleeksi, joka johtaa tanssiesitykseen muiden zombien kanssa ja laulun loppuun viemiseen. Kappaleen päätyttyä seuraa lopetusjakso, jossa tyttöystävä juoksee zombeja pakoon aavemaiseen taloon. Zombie-Jackson kumppaneineen tulee seinien läpi lähestyen uhkaavasti kohti tyttöystävää. Viime hetkellä paljastuu, että tapaus olikin unta. Loppuyllätyksenä Jackson katsoo kohti kameraa ja näemme hänellä nyt olevan alun ihmissuden silmät. Kuva pysähtyy ja kuulemme ilkeämielisen naurun.

Jotta Drilleriä voitaisiin pitää 4. tason hyväksikäyttäjänä, sen pitäisi seurata alkuperäisen juonta uskollisemmin ja hahmojen pitäisi olla enemmän alkuperäisten esiintyjien kaltaisia. Sitä ei myöskään hyväksikäytön monipuolisuuden ja tietynlaisen kunnianhimon vuoksi voida pitää 2. tason hyväksikäyttäjänäkään.

Driller on kuvattu 35mm filmille aivan kuten Thrillerkin. Kuvaajana toimi Beckleyn mukaan joku nykypäivänä ammattilaispiireissä nimekäs henkilö, joka ei joko häveliäisyyden tai ammattiliiton, tai molempien, takia halunnut tuoda oikeaa nimeään julki. Vaikka elokuva ei tuotannollisesti valtavirtaelokuvien tasolle pääsekään ja siitä paistaa rahan ja taidon vähäisempi määrä läpi, jo pelkästään filmiformaatti tuo siihen kuitenkin tietynlaista elokuvallista uskottavuutta.

Tarinan osalta yhtäläisyyksiä ei juurikaan löydy. Driller alkaa Mr. J:n, tämän elokuvan Michael Jacksonin, konsertista, jota J:n suuri ihailija Louise (Taija Rae) on katsomassa. Myöhemmin Louisen mennessä nukkumaan, elävä kuollut Mr. J ystävineen tulee seinistä läpi. J muuttuu ihmissudeksi, esittelee poran tavoin pyörivän peniksensä ja raiskaa Louisen, jonka hän lopulta vie helvetinkaltaiseen linnan kellariin, jossa näemme muun muassa Quasimodon antamassa auttavaa kättä masturboivalle Esmeraldalle ja presidentit Reagan, Nixon ja Lincoln osal-

listumassa epäkuolleiden orgioihin. Lopulta Louise herää unestaan/fantasiastaan. Ovikello soi. Oven takana on Mr. J, joka pyytää saada käyttää Louisen puhelinta, koska hänen limusiininsa meni rikki. Näemme, että limusiinissa on kuskina jonkinlainen hirviö. Louise sanoo, että J voi käyttää mitä tahansa, johon J virnistää. Kuva pysähtyy, kuulemme ilkeämielisen naurun ja elokuva päättyy.

Vasemmalla Thrillerin ihmissusi, keskellä Drillerin ihmissusi ja oikealla tämän "pora."

Tarinan sijasta yhtäläisyyksiä onkin enemmän rakenteen kanssa. Siinä missä Thrillerissä varsinaisen musiikkivideon osuus oli keskellä tavanomaisemman kauhuelokuvan alkua ja loppua, myös Drillerissä kerronta jakaantuu "perinteisemmän" elokuvakerronnan ja musiikkinumeroiden välillä, joskin tässä tapauksessa elokuvan ollessa täyspitkä, musiikkiosuuksien määrä on suurempi.

Elokuvan musiikit lainaavat selvästi, mutta sopivan erilaisesti Jacksonin kappaleita Thriller ja Billie Jean. Niissä ei välttämättä ole täysin oivallettu sitä, mikä alkuperäisistä kappaleista teki hittejä, mutta muutoin tuotantoarvoiltaan ne ovat täysin aikalaistensa pop-kappaleiden joukkoon sopivia. Jacksonin ääntä ei ole lähdetty matkimaan muualla, kuin satunnaisesti pelkkää puhetta sisältävissä kohtauksissa; epäilemättä on helpompi yrittää imitoida korkealta puhuvaa Jacksonia, kuin ainutlaatuista lauluääntä.

On selvää, että elokuvassa halutaan Mr. J:llä viitata nimenomaan Michael Jacksoniin eikä pelkästään Thriller-videoon ja siinä esiintyvään hahmoon. Mr. J:n ulkoasuun on kiinnitetty erityistä huomiota. Ulkonäöltään hän ehkä muistuttaa enemmän Princeä, kuin Michael Jacksonia, mutta joissain rekvisiittana olevissa julisteissa näkyy halu ja taito saada hahmo näyttämään mahdollisimman paljon Jacksonilta. Kun elokuvassa päästään enemmän Thrilleriin viittaaviin kohtauk-

siin, J:llä on yllään samanlainen, automaattisesti tunnistettava, alkuperäisen musiikkivideon vaatetuksen mukainen takki. Hahmolla on myös kimalteleva vain toisessa kädessä oleva hansikas. Hyvin samankaltainen, kuin mitä Jackson konserteissaan usein käytti ja joka nousi jo varhain lähes ikoniseen statukseen.

*Yllä: Michael Jackson Thrillerissä
Alla: Mr. J Drillerissä.*

Huolimatta epäkauhumaisesta ideasta tehdä zombeista ketterästi liikkuvia ryhmätanssijoita, alkuperäinen Thriller on musiikkiosuuksien ulkopuolella kohtalaisen vakavahenkisen kauhuvideo. Tilanteet, näyttelemisen, äänet ja musiikki eivät ainakaan tarkoituksella yritä saada ketään missään vaiheessa nauramaan. Driller taas on ottanut genrekseen selkeästi komedian. Elokuvalle olisi ollut aineksia vakavahenkisempäänkin ulosantiin, mutta Beckley päätti toisin. Elokuvan DVD:llä olevalla haastatteluvideolla hän sanoo lähteneensä koomiseen suuntaan enimmäkseen siksi, että saisi elokuvasta helpommin lähestyttävän. Tällainen elokuva saattaisi menestyä hyvin ryhmäkatseluissa, joten huumori tekisi katsomistilanteesta vähemmän vaivaannuttavan, kun ihmiset voisivat asennoitua elokuvaan enemmän naurun, kuin kiiman kautta.

Tokihan poramaisena ulokkeena esitettävä ihmissuden penis on koominen näky. Nixon-naamariin pukeutunut mies naimassa pitkällä nenällään ei myöskään ole näky vakavimmasta päästä. Elokuvassa myös nähdään muutama otteen alkeellisella tietokonegrafiikalla toteutettuja välikuvia. Tavallaan nämä

kaikki olisivat voineet olla vielä olla osa jonkinmoista surrealistista pornokoke-
musta, mutta viimekädessä elokuvasta selvän komedian tekee sen ääniraita.
Suuri osa äänistä on jälkikäteen äänitettyjä. Varsin usein hahmojen puheet,
etenkin jos ne tulevat kuvaruudun ulkopuolelta, muodostuvat ylilyödyistä ää-
nenpainotuksista ja ääntelyistä. Voi miltei kuvitella ääninäyttelijöillä äänitysstu-
diossa olleen yllään hassut peruukit, hassut vaatteet, naama teipillä hassunnä-
köiseksi väännettynä ja suu virneessä.

*Yllä: Välikuvagrafiikkaa
Alla: Presidentti Nixon*

Driller nautti ilmestyessään jonkinasteista kulttistatusta, mutta vaipui lopulta unohduksiin. Moni muu pornoelokuva on jäänyt elämään tavalla tai toisella pi-
demmäksi aikaa pornoharrastajien, ja miksei joidenkin elokuvien kohdalla taval-
lisempienkin elokuvaharrastajien, mieleen. Onkin kummallista, että miten niinkin
suureen tähteen kuin Michael Jacksoniin pohjautuva pornoelokuva on voinut
tällä tavoin unohtua. Vasta vuonna 2011 Beckley itse päätti julkaista elokuvan
ensimmäistä kertaa DVD:nä ja silloinkin elokuvan olemassaolo tuli monelle gen-
reä harrastaneelle yllätyksenä. Varmasti jo pelkästään se, että elokuva ei ollut
alunperinkään minkään sen ajan suuremman tuotantoyhtiön kuten Caballeron ja
VCX:n tuottama, on vaikuttanut elokuvan pysymättömyyteen markkinoilla ja ih-
misten mielissä. Molemmat mainitut yhtiöt ovat jo pitkän aikaa tuottaneet DVD-
julkaisuja kaikista elokuvistaan laadusta riippumatta, mutta pienemmät yhtiöt
eivät ole vastaavanlaista massatuotantoa pystyneet jatkamaan. Ei kuitenkaan

voida sulkea pois sitäkin mahdollisuutta, että elokuva olisi ottanut muutaman harha-askeleen lähestymistavassaan ja lopullisessa toteutuksessaan, ja että se olisi sen takia painunut unohduksiin. Elokuvasta tehtyjä arvosteluja lukiessa huomaa sen, että hieman vanhemmat arvostelut eivät elokuvalla juurikaan arvoa anna, mutta mitä lähemmäs päädytään parodioiden nykyistä kultakautta, sitä enemmän elokuvasta tunnutaan löytävän hyviä puolia. Etenkin DVD-julkaisun jälkeisissä arvosteluissa näkökanta on toisinaan jopa ylistävää. Voidaan siis sanoa, että nykyinen pornoparodiatrendi ei ole hyväksi pelkästään modernille pornoituotannolle, vaan moni vuosikymmenten takainenkin elokuva hyötyy siitä.

Kiinnostavaa olisi nähdä nykypäivänä tehty Thrillerin pornoparodia. Jacksonin viimeiset stressintäyteiset elinvuodet ja kuolema toki tekevät aiheesta aavistuksen verran epäkorrektimman, mutta voitaisiinko tällainen elokuva siitä huolimatta tehdä uudelleen ja kenties jopa paremmin?

Pohditaanpa tätä hieman enemmän:

1. **Formaatin valinta** - Nykypäivän porno kuvataan lähes ainoastaan videoformaatile. Vaikka se onkin modernia HD-laatua, niin kuvassa on kuitenkin selvä ero filmiin verratessa. Filmille kuvaaminen maksaa todella paljon, mutta jos videon pitäisi kestoltaan suurin piirtein Thrilleriä vastaavana tai hieman pidempänä, niin filmikulut voisi luultavasti mikä tahansa suurempi porno-yhtiö kustantaa. Tällä saataisiin elokuvalla uskottava visuaalinen pohja.
2. **Ulkoasu** – Tapahtumapaikoista ja lavasteista tuskin saisi täysin samanlaisia, mutta puvustuksen osalta tilanne olisi varmastikin helpompi. Kuvakulmat ja leikkaukset voisi hieman vaivaa näkemällä saada identtisiksi alkuperäisen kanssa. Elokuvasta voisi siis tulla suhteellisen suurelta osin identtinen alkuperäisen kanssa.
3. **Elokuvan alku** – Päähenkilö voisi olla tyttöystävänsä kanssa katsomassa pornoelokuvaa. Thrillerissä katsoivat ihmissusielokuvaa, niin tässä voisivat olla katsomassa ihmissusipornoelokuvaa. Ihmissusi on kuitenkin parodiassakin pidettävä mukana. Se on yksi Thrillerin muistettavimmista asioista.
4. **Lauluisuus** – Elokuvateatterissa poistuttaessa Jackson laulaa tyttöystävänsä välillä koskettaen ja halaillen. Laulusta saisi varmasti helposti tehtyä kaksimieli-

sen version ja päähenkilön voisi laittaa koskettelemaan tyttöystäväänsä rohkeammin. Siinä missä Jackson alun perin kesken laulun tarraa tyttöänsä kiinni hartioilta zombimaisin elkein, hän voisi tässä tarttua kiinni jämpästä tisseihin.

5. **Tanssiosuus** – Tässä olisi tärkeää käyttää nimenomaan samaa koreografiaa mitä alkuperäisessä elokuvassa. Thriller-tanssihan on saanut ajan myötä ihan oman suosionsa. Videopalveluista, kuten Youtubesta, löytää lukemattomat määrät amatöörien tekemiä Thriller-esityksiä. Löytyy mm. monia häissä kuvattuja videoita, joissa kesken häjjuhlan lähtee Thriller soimaan ja salaa etukäteen esitystä harjoitelleet muodostavat zombimaisesti kävellen ryhmän ja alkavat tanssia videolta tuttua tanssia. Onpa olemassa myös video, jossa sadat filippiiniläisvangit osallistuvat tanssiin vankilan piha-aukiolla. Tanssi on siis nykyäänä itsessään jo ilmiö, jota kannattaisi hyödyntää. Tästä syystä tanssiin ei kannattaisi koskea tekemällä koreografiasta pornografista. Sen sijaan tanssin pitäisi tapahtua niin, kuin se alunperinkin tapahtui, mutta tanssijat olisivat alasti. Yritin etsiä internetin pornovastineilta Youtubelle alastonversioita Thriller-tanssista, mutta yhtäkään ei löytynyt. Ottaen huomioon tanssin ja alastomuuden suosion, tässä olisi selvästi kaksi asiaa, joiden yhdistämisestä saattaisi saada aikaan hyvinkin suosittua videon. Tuon tanssiosuuden voisi hyvin erottaa koko elokuvasta ja käyttää sitä markkinointivälineenä sivuilla, jotka hyväksyvät alastomuuden, mutta ei pornoa.
6. **Loppu** - Alastomat elävät kuolleet eivät ehkä esittäytyisi hengenvaarana, vaan himon ja kiiman levittäjinä. Tyttöystävä ei juoksisi pakoon yrittäen pelastaa henkensä, vaan hän yrittäisi vastustaa kiimaisia kuolleita. Tanssinkin hän olisi kokenut niin eroottiseksi, että vastustaakseen himoa, hänen on pakko paeta. Asunnossa alastomat kuolleet tulisivat tyttöystävää kohti. Tämän kasvoilla ei näkyisi pelko, kuten Thrillerissä, vaan alati kasvava kiima.

Joyce James

Timothy Green Beckley

10 NELJÄNNEN TASON HYVÄKSIKÄYTTÖ SYVEMMÄN TARKASTELUN ALLA

---lähdeteoksen mahdollisimman tarkka kopiointi---

Kuten alussa totesin, pornoparodiat ovat viime vuosina nostaneet päätään ja jopa toimineet osaltaan pornoteollisuuden pelastajina. Osa näistä hyväksikäyttää valtavirtaviihdettä vain nimellisesti tai muutoin hyvin löyhästi, mutta merkittävä osa näistä on lähtenyt kunnianhimoisempaan suuntaan yrittäessään jäljitellä lähdeteoksia hyvin tarkasti, toiset onnistuen siinä paremmin, kuin toiset. En tarkastele tässä pelkästään yhtä tuotosta, vaan koska nykyisen parodiatrendin mukaan menevillä elokuvilla on paljon yhteistä, käsittelen useampaa kerralla.

Ensimmäinen yhdistävä tekijä on jo aiemmin mainittu tapa käyttää alkuperäisteoksen nimeä, tai tunnetuinta osaa alkuperäisteoksen nimestä, suoraan parodian nimessä mitenkään sitä muuntelematta. Alkuperäisestä nimestä ei yritetä muokata seksiin viittaavaa, kuten aiemmin on ollut tapana tehdä, vaan seksiyhteys luodaan lisäämällä parodiaan tai seksiin viittaavat sanat alkuperäisen nimen ympärille. Se korostaa elokuvan tarkempaa yhteyttä alkuperäisteokseen. Esimerkiksi parodia The Cosby Showsta olisi hyvin voitu kirjoittaa vaikka muotoon The Cocksby Show, joka olisi selvästi tuonut ilmi lähdeteoksen ja sen, että kyseessä on humoristinen seksiparodia. Tuon kaltainen hupsu nimi kuitenkin tekee selväksi sen, että katsojan ei ehkä ole tarkoituskaan odottaa mitään erityisemmin alkuperäistä muistuttavaa parodiaa. Nyt elokuvan nimi on **Not The Cosbys XXX**, jossa nimi Cosby on selvästi suurempana ja eroteltuna muusta. Nimi välttää lakitekniset ongelmat tuomalla ilmi, että kyseessä ei ole alkuperäinen Bill Cosbyn sarja. Se kuitenkin näyttää kuluttajille, että tässä on nimenomaan kyse täsmälleen tuosta tv-sarjasta; et tule näkemään puolivillaisia kariatyynejä, vaan nimenomaan sarjan hahmot tilanteissa, joita televisiossa ei voitu esittää.

Toinen yhdistävä tekijä on se, että nämä elokuvat, huolimatta huolellisesta lähdemateriaalin hyväksikäytöstä, ovat kaikki alisteisia nykypäivän pornon lainalaisuuksille.

Lavasteet, puvustus, musiikki, kuvaus, näytteleminen ja käsikirjoitus pyrkivät kaikki jäljittelemään lähdeosteesta pornokohtausten ulkopuolella, mutta pornokohtauksset itsessään eivät valtavasti poikkea mistä tahansa muusta nykyajan pornoelokuvasta. On kuin kaikessa muussa pyrittäisiin menemään menneisyyteen, mutta kun sinne menneisyyteen on päästy, niin nämä hahmot tuodaan moderniin aikaan, ikään kuin pornon kuluttaja ei voisi oikeasti fantasioida hahmoista

sellaisina, kuin ne aikoinaan olivat, vaan hahmojen pitää modernisoitua pystyäkseen ylläpitämään fantasiaa.

Pornoon siirryttäessä kuvaus muuttuu täysin. Kamera irtoaa jalustastaan ja alkaa hakea nykypäivän pornolle tyypillisiä kuvakulmia. Näyttelijät irtautuvat lähes kokonaan rooleistaan tuottamaan sitä pornokuvastoa, mitä ovat aiemmin tottuneet tekemään. Toisaalta asian voi tulkita niin, että näiden parodioitavien ohjelmien ja elokuvien hahmot käyttäytyvät kiimaansa tyydyttäessä elämellisemmin arkielämän roolista riisuttuna. Toisaalta taas vaikka tapahtumien pitäisi sijoittua esimerkiksi 70-luvulle kuten **70s Show: A XXX Parodyssa**, niin huolimatta vaateusten ja kampausten 70-lukulaisuudesta kaikki hahmot ovat alastomina selviä 2000-luvun ihmisiä paljaaksi ajeltuine intiimialueineen ja toisinaan silikonirintoineen. Tämä tukee enemmän sitä ajatusta, että pornosta täytyy tehdä myyvämpää ja vaikka kuinka pyritään mahdollisimman tarkkaan jäljittelyyn, niin keskiverto pornonkuluttajaa ei saa pettää tuomalla varsinaiseen seksikuvastoon asioita, joista valtaosa katsojista ilmeisesti on tottunut ulos. Yksi selvimmistä esimerkeistä tästä on **I Love Lucy** –sarjan parodia **Everybody Loves Lucy**, joka jäljittelee alkuperäisteosta mustavalkoisuutta myöten, mutta suurempia riskejä tekijät eivät ole tämänkään elokuvan kanssa rohjenneet ottaa, vaan DVD:llä on nähtävissä myös värillinen versio elokuvasta. Mustavalkoversiota katsoessa kuvaus- ja esiintymistyylin vaihtuminen pornokohtauksiin siirtyessä pomppaa vielä enemmän silmiin, puhumattakaan siitä miten ristiriitaisilta silikonirinnat ja modernin karvattomat pimpit ja penikset mustavalkokuvassa näyttävät.

*Vasemmalla Lucille Ballin kuuluisa koominen itku.
Oikealla Audrey Hollander parodioimassa sitä.*

Ei tämä toki kuitenkaan pelkästään 2000-luvun ilmiö ole. Luca Damianon ohjaamassa Hamlet-näkemyksessä **Hamlet: For the Love of Ophelia** (Amleto - per amore di Ofelia, 1995) osutaan nappiin etenkin puvustuksessa ja lavastuk-

sessä. Kun elokuva on kuvattu oikeassa linnassa ja formaattina vielä käytetty oikeaa 35mm filmiä, niin puitteet uskottavalle kuuluisan teoksen pornofilmitisoinnille on kunnossa. Esiintyjissä kuitenkin näkyy aikakautensa jälki. Silikoneja löytyy ja karvoitusten trimmailuakin on jossain määrin alkanut tapahtua. Yhtä räikeästi se ei kuitenkaan tule esiin, kuin modernimmissa elokuvissa. Voi olla, että tilannetta korjaa se, että 1995 oltiin vanhan ja modernin pornoestetiikan välimaastossa. Voi myös olla, että esteettisesti enemmän valtavirtaelokuvan näköisenä filmiformaatteineen ja suurine tuotantoarvoineen pienet muotovirheet on helpompi unohtaa. Suurin sisällön ja kuvausajankohdan törmäys tapahtuukin elokuvan tunnusmusiikin myötä, jolloin kuulemme totaalisen 90-lukulaisen tanssipoppiveisun To Fuck Or Not to Fuck. Tuotannoltaan ja esitykseltään sen voi katsoa olevan lähes ellei jopa yhtä laadukas, kuin aikansa radiohitit. Äkkiseltään voisi kuvitella, että tällainen musiikkiratkaisu on aivan mahdoton muuten niin autenttisen oloisesti entisaikojen kuvaavalta elokuvalta. Yhtenä syynä kappaleen tekemiselle onkin oletettavasti ollut sen varmistaminen, että elokuvassa on edes jotain, joka pitää elokuvassa kiinni nekin katsojat, jotka eivät historiallisista elokuvista välitä edes pornossa. Suhteutettuna 2000-luvun pornoparodioihin, sekä kuvaus että näyttelijät pysyvät kauttaaltaan hyvin rooleissaan itse pornokohtauksissakin. Erikseen pitääkin mainita vielä elokuvan lopetus, jossa näyttelijät astuvat rooleistaan tarkoituksella ulos. Elokuva onkin ollut ikään kuin teatteriesitys, jota yleisö on ollut katsomassa. Yleisön tavallisuus korostaa entisestään kuvauspaikkojen ja puvustuksen autenttisuutta ja antaa vielä uuden meta-tasomaisen vivahteen elokuvalle kytkien sen näytelmän kontekstiin.

Tähän Shakespearekin olisi pyrkinyt, jos olisi uskaltanut.

11 LOPPUPOHDISKELUJA & TULEVAISUUDENKUVIA

Huolellisestakaan kopioinnista huolimatta pornojäljitelmät äärimmäisen harvoin käytännössä todella muistuttavat jäljittelyn kohteitaan, vaikka teoriassa olisi mahdollista tehdä täysin identtisiäkin kohtauksia pois lukien näyttelijöiden ulkonäkö ja esiintymistaito, joskin näidenkin osalta on mahdollista ottaa askeleita identtisyys suuntaan. Nykypäivänä pornoa tekemässä ei juurikaan ole yhtä ammattitaitoista porukkaa, kuin mitä valtavirtaelokuvissa on. Vaikka olisikin, niin pienibudjettisuus takaa sen, että suuremmallakaan ammattitaidolla yhtä suuria tuotantoarvoja sisältäviä pitkiä elokuvia ei vaan tehdä.

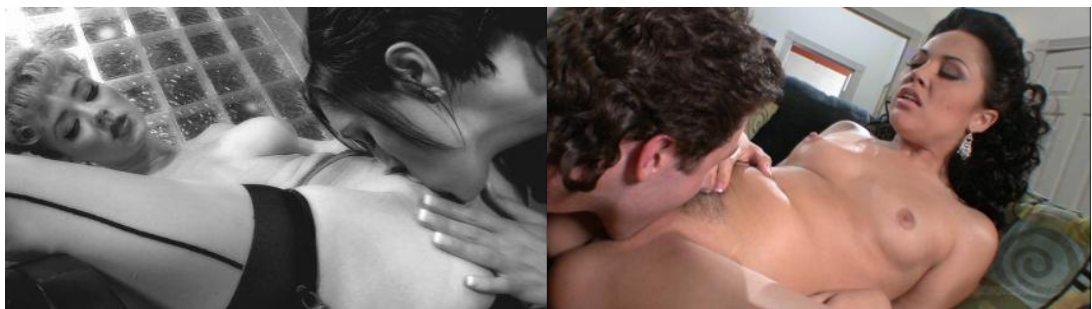
Pornossa, vaikka elokuvat kokoillan elokuvien pituisia yleensä ovatkin, on aina kuitenkin ollut kysyntää myös vain lyhyille pornokohtauksille. Minkään muun genren elokuvat eivät ole tuottaneet yhtä paljon myös pelkkiä kohtauskoosteita, kuin pornoelokuvat ovat. Ei ole olemassa puolitoistatuntisia ”koskettavimmat hetket” –draamakoosteita. Internetissä toki on monenmoista top10-listaa ja jopa koostevideoita, mutta yleisesti myynnissä olevia koostevideoita ei löydy. Pornon osalta erilaisia kokoelmia ja koosteita taas on aivan valtavasti. Ihmiset saattavat haluta katsoa vain tietyn näyttelijän kohtauksia tai vaikka tietynlaisia seksiasentoja sisältäviä kohtauksia, puhumattakaan fetissityyppisestä katsomistavasta, jossa katsojaa kiinnostaa esiintyjä vain pelkästään esimerkiksi hiusten värin, rintojen koon tai yleisen elopainon vuoksi. Osa katsojista taas hakee vain pikaista apua masturbointiin. Monissa internetin digitaalisiin latauksiin perustuvissa pornoelokuvakaupoissa elokuvat on jaettu kohtauksiin, jotta kuluttajalla olisi mahdollisuus ostaa vain haluamansa kohtaukset koko elokuvien sijasta. Olisiko siis mahdollista keskittyä pelkästään yhteen kohtaukseen pornoparodioissakin?

Tuottajat voisivat käyttää koko budjetin (esim. \$500,000) pelkästään yhden tai kahden kohtauksen tuottamiseen. Rahat käytettäisiin täsmälleen samanlaisiin tai jopa täysin samoihin pukuihin ja lavasteisiin. Tekijöille maksettaisiin palkkaa siitä, että käyttävät runsaasti aikaa saadakseen aikaiseksi 100% samanlaisen maailman, kuin alkuperäisteoksessa. Valoryhmä käyttäisi täsmälleen saman-

tasoisia lamppuja ja kameraryhmä saisi käsiinsä laadukkaan filmikameran tai huippulaadukkaan digitaalisen kameran. Tuottajat vuokraisivat käyttöön kiskoja, kraanoja ja nostureita. Työryhmä tutkisi tarkkaan miltä mikäkin alkuperäisteoksen kuva näyttää, ja pyrkisivät tuottamaan mahdollisimman identtisen kuvan.

Tässä toki tulee ongelmia työryhmän taitojen kanssa. Ehkä kunnan välineetkään eivät takaa valtavirtaelokuvaan verrattavissa olevaa teknistä laatua, jos työryhmällä ei siihen ole taitoja. Ehkäpä pitäisikin valita sellainen elokuva ja sellainen kohtaus, joka ei ole teknisesti niin vaativa. Toisaalta taas ovathan ammatti-ihmiset aiemminkin olleet mukana pornoelokuvissa, mutta halunneet pitää nimensä salassa. Ehkä johonkin tällaiseen järjestelyyn olisi tänäkin päivänä mahdollisuus.

Se pitäisi myös varmistaa, että elokuva säilyttäisi kauttaaltaan visuaalisen tyyliinsä eikä sortuisi pornoon päästessä tekniseltä toteutukseltaan täysin muuhun elokuvaan sopimattomaan tyyliin. On toki ihan ymmärrettävää, että tiettyyn resoluutioon ja kuvasuhteeseen mahtuu henkilöt eri tavalla. Kaksi henkilöä naimassa tai suuseksiä harrastamassa saa ruudulle paremmin näkymään, kun kameran laittaa vähän vinoon. Näin kuvaan saa näkyviin samalla kertaa sekä intiimialueet että myös kasvot eikä kameran tarvitse olla kaukana toiminnasta. Tämä kuitenkin on omiaan vieraannuttamaan katsojan varsinaisesta elokuvasta. Katsoja tulee tietoiseksi sekä kuvaajasta että näyttelijöistä. Näin tapahtuessa kohtaus ei enää toimi seksifantasiakuvauksena niin hyvin, kuin mihin alun kuvaustyylillä ja näyttelijätyöllä on tähdännyt. Mikäli siis yritetään tehdä mahdollisimman tarkkaa jäljittelyä, pitäisi elokuvassa tapahtuvan seksin tapahtua jäljiteltävänä olevassa maailmassa eikä pornotuotantomaailmassa.

Olisiko Lucy Showssa tai Seinfeldissä ikinä kuvattu studiokohtauksia kamera vinoossa? Pitäisikö pornot pakottaa 4:3-kuvasuhteeseen, jotta saataisiin joku roti koko touhuun?

Pornobisneksessä on aina ollut enemmän tai vähemmän kyse trendien seuraamisesta. Sen vuoksi ei voi sanoa miten pitkään tämä parodia-ilmio kestää. Samaan aikaan toiset yhtiöt ovat nostaneet budjettejaan ja tehneet entistä tarkempia jäljitelmiä, kun taas toiset yhtiöt pyrkivät saamaan mahdollisimman halvalla mahdollisimman paljon parodiatrendillä ratsastavia elokuvia, joissa parodian ja jäljittelyn osuus on lähinnä vain nimellinen. Jotkut jopa saattavat julkaista vanhoja elokuviaan uudella johonkin tv-sarjaan yhdistettävissä olevalla nimellä. Keskustelufoorumeilla jotkut alkavat kyllästyä puolivillaisiin viritelmiin ja jotkut odottavat kovasti seuraavaa jäljitelmää toivoen parasta.

Kesäkuussa 2012 julkaistussa *Louis Therouxin* pornoa käsittelevässä dokumentissa **Twilight of the Porn Stars** pornoa tuottava *Tommy Gunn* ylpeänä esittelee valtavasti rahaa tuottaneita pornoparodia-DVD:itä. Se on ollut Tommykin talouden pelastus. Ainakin vielä niiden teko on kannattavinta. Esille tuodaan kuitenkin myös pariskunnille suunnattujen originaalijuonisten elokuvien suosion nousu. Voi olla, että niissä on pornobisneksen seuraava trendi. Vahvan viittauksen tähän antaa myös vasta julkaistu **Revenge of the Petites** (Harry Sparks, 2012), joka on saanut varsin positiivisia arvosteluja. Elokuvan nimi viittaa elokuvaan **Revenge of the Nerds** (Jeff Kanew, 1984). Logotkin ovat samankaltaisia. *Revenge of the Petites* ei kuitenkaan jäljittele Nerdsiä, vaan on yleisesti tehty jäljittelemään 80-luvun kevytmielisten komedioiden henkeä täysin omalla juonellaan. Arvosteluissa kiitosta saa sekä oikeasti toimiva juoni että tekninen toteutus ja hyvällä asenteella tehdyt seksikohtaukset. Tämä saattaa hyvinkin olla askel parodioista kokonaan originaaleihin ja laadukkaisiin juonipitoisiin pornoelokuvaan. Mikäli tämä elokuva, tai joku seuraajista, tulisi saamaan julkisessa mediassa samanlaista huomiota, mitä parodiat ovat saaneet, tässä saattaisi hyvin olla mahdollisuuksia pornon ja valtavirtaelokuvan sulautumiseen, joka 70-luvulla oletettavasti oli lähellä tapahtua.

Suomeen erilaiset trendit kantautuvat aina vähän viiveellä. Emme siis voi odottaa saavamme maamme pornotuotantoon juonivetoisia teknisesti ja taiteellisesti laadukkaita pornoelokuvia. Pessimistinen suomalainen sanoisi, että ei täällä taito siihen muutenkaan riittäisi. Parodioihin voisi kuitenkin ehkä jo tarttua.

Miten ilmiötä sitten käytettäisiin Suomessa? Parodiointikulttuuri täällä tuntuu olevan enimmäkseen sketsiohjelmien antia, eikä niissäkään suoraan parodiaan olemassa olevista teoksista kovin usein törmää. Studio Julmahuvikin teki parodiaa genreistä ja ohjelmaformaateista eikä niinkään valmiista teoksista.

Pornopiirit Suomessa ovat verrattain pienet, joten täältä ei ehkä löytyisi ketään vahvasti joltain ammattinäyttelijältä tai muulta julkisuuden henkilöltä näyttävää pornonäyttelijää.

Nimivaihtoehdoista ei kuitenkaan luulisi tulevan pulaa. Ehkä siis pitäisi aloittaa suoraan helpoimmasta päästä, eli nimiväännöksiin tukeutumalla. Itse olen jo kokeillut nimiväännöksen käyttämistä ohjaamalla lyhytelokuvan nimeltä **Häpy selän alla**. Se ei tosin ole pornoelokuva, mutta takuulla kävisi myös pornonimestä. Kunnianhimoisesti voisimme myös tarttua kerralla suureen elokuva-klassikkoon tekemällä elokuvan nimeltä **Apinoiden paneetta**. Vai miltä kuulostaisi **Huoruuteni savotat**? Suomiklassikkoon perustuva **Me tulemme taas** menisi varmaan sellaisenaan, mutta mitäpä jos käyttäisimme hyväksi uutta kotimaista tuotantoa tekemällä jännittävän agenttipornojännärin, jossa seikkailee yksityisetsivä *Nussi Vares*?

12 LÖYDÄ SUOSIKKISI

Mm. seuraavista elokuvista, tv-sarjoista ym. viihdetuotoksista on olemassa pornonäkemykset.

Listalta löytyy jokaisen neljän hyväksikäytön tason kohteita. Löytyykö listalta omia suosikkejasi?

Lista sisältää vain alkuperäiset versiot. Haastan Sinut etsimään itse pornoversiot.

30 Rock	Cosby Show	Human Centipede
300	Crying Game	I Dream of Jeannie
Ace Ventura	CSI	I Love Lucy
Addams Family	Curb Your Enthusiasm	In Living Color
Airplane	Da Vinci Code	Incredible Hulk
Aladdin	Dallas	Intervention
Alice in Wonderland	Dances with Wolves	Iron Man
American Beauty	Dancing with the Stars	It's a Wonderful Life
American Chopper	Dark Knight	Italian Job
American Dad	Dawn of the Dead	Jackie Brown
American Gladiators	Deal or No Deal	Jaws
American Werewolf in London	Dennis the Menace	Jeopardy
Anchorman	Desperate Housewives	Jerry Springer Show
Artist	Diff'rent Strokes	Jersey Shore
A-Team	Dr. Phil	Justice League
Austin Powers	Dracula	Kick-Ass
Avatar	Duke Nukem	Kill Bill
Avengers	Dukes of Hazzard	Killer Klowns from Outer Space
Bachelor	E.T.	King Kong
Back to the Future	Edward Scissorhands	La femme Nikita
Bad Santa	Entourage	Last Boy Scout
Bad Teacher	ESPN	Last House on the Left
Basic Instinct	Facts of Life	Leisure Suit Larry
Batman	Family Guy	Lost
Baywatch	Fast Times at Ridgemont High	Love Boat
Beauty and the Beast	Faster, Pussycat! Kill! Kill!	Mad Men
Beauty and the Geek	Flashdance	Man in the Iron Mask
Beavis & Butthead	Flavor of Love	Married With Children
Beetlejuice	Flintstones	Mary Poppins
Beverly Hillbillies	Footloose	MASH
Beverly Hills 90210	Fox News	Men in Black
Beverly Hills Cop	Frankenstein	Miami Vice
Bewitched	Freaky Friday	Mighty Ducks
Big Bang Theory	Fresh Prince of Bel-Air	Million Dollar Baby
Big Brother	Friday the 13th	Miracle on 34th Street
Big Lebowski	Friends	Mork & Mindy
Big Love	Get Smart	Munsters
Biggest Loser	Ghost Hunters	Naked Gun
Bionic Woman	Ghostbusters	Nanny
Blair Witch Project	Gilligan's Island	Napoleon Dynamite
Borat	Girls with the Dragon Tattoo	Night of the Living Dead
Bounty Hunter	Gladiator	Nightmare on Elm Street
Brady Bunch	Glee	Nutty Professor
Breakfast Club	Godfather	Octopussy
Bridesmaids	Golden Girls	Office
Buffy the Vampire Slayer	Graduate	Oprah
Californication	Grand Theft Auto	Paranormal Activity
Captain America	Grey's Anatomy	Partridge Family
Catwoman	Halloween	Patch Adams
Celebrity Apprentice	Hamlet	Pee Wee's Big Adventure
Chappelle's Show	Happy Days	Pinocchio
Charlie's Angels	Harold & Kumar	Psycho
Charmed	Hawaii Five-0	Pulp Fiction
Cheaters	Hell's Kitchen	Punk'd
Cheers	Hogan Knows Best	Quantum Leap
Christmas Vacation	Hollywood Squares	Rambo
Clear and Present Danger	Home Improvement	Red Riding Hood
Conan the Barbarian	Honeymooners	Reno 911
Cops	Howard Stern Show	Reservoir Dogs

Revenge of the Nerds
 Robin Hood
 Rock of Love
 Rocky
 Rocky Horror Picture Show
 Romeo and Juliet
 Roots
 Roseanne
 Sanford & Son
 Saturday Night Fever
 Saturday Night Live
 Saw
 Saved by the Bell
 Scarface
 Scary Movie
 Scooby Doo
 Scream
 Scrubs
 Seinfeld
 Sex and the City
 Shaft

Silence of the Lambs
 Simpsons
 Six Million Dollar Man
 Smurfs
 Snow White and the 7 Dwarfs
 Sons of Anarchy
 Sopranos
 Spider Man
 Star Trek
 Star Wars
 Super Mario Bros.
 Superbad
 Supergirl
 Survivor
 Taxi
 Taxi Driver
 Terminator
 That 70's Show
 Thor
 Three Musketeers
 Three Stooges

Three's Company
 To Catch a Predator
 Tomb Raider
 Top Chef
 Top Gun
 Training Day
 TRON
 True Blood
 True Hollywood Stories
 Twilight
 Twilight Zone
 Two and a Half Men
 Ugly Betty
 Ultimate Fighting Championship
 Vampire Diaries
 White Men Can't Jump
 Wife Swap
 Wonder Woman
 X-Files
 Zorro

Kuusi eri tulkintaa
 Tomb Raiderista:

- Jewel Raider
- AKA. Tomb Raper (2001)
- Mummy Raider (2002)
- Womb Raider (2003)
- Poon Raider (2008)
- Poon Raiders (2010)
- Tomb Raider XXX (2012)

Kuusi eri tulkintaa
 Batmanista:

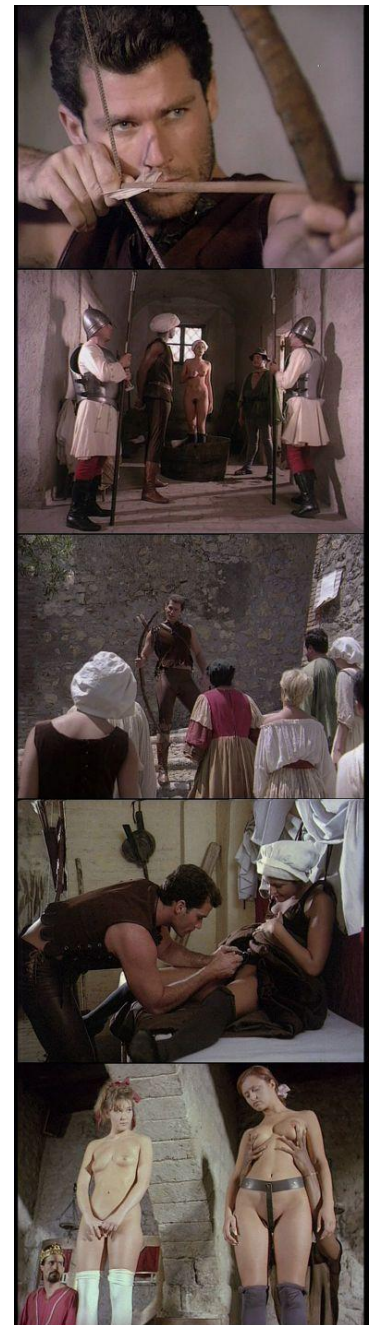
- Bat Pussy (1973)
- The Erotic Adventures of Dickman & Throbbin (1986)
- Batdude and Throbin: The Sexxcapaders (1989)
- BatBabe: The Dark Nightie (2009)
- Batman XXX (2010)
- BATFXXX: Dark Night Parody (2010)

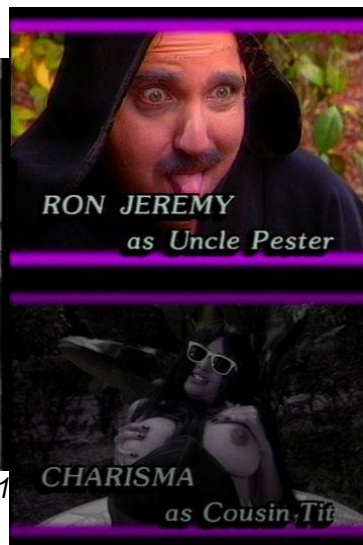
ALICE IN WONDERLAND: An X-Rated Musical Fantasy, 1976

A CLOCKWORK ORGY, 1995

THE MADDAMS FAMILY, 1991

ROBIN HOOD: Thief of Wives 1996

Beverly Hills Copista tuttu kappale *The Heat Is On* on muuttunut mainoslauseeksi ”She’s the reason the heat is on” elokuvassa *BEVERLY HILLS COX* (1986)

Elokuvan *HOT GUN* (1986) budjetissa säästetään huomattavasti käyttämällä lentokuvissa arkistomateriaalia.

Unkarilaisessa *Men in Black* -parodiassa *MEN IN FUCK* (M.I.F. Ügynökök Feketében, 1999) salaiseen laboratorioon päästään sisälle nussimalla seinässä olevaa spermantunnistinta.

Avaruusolentojen vihreä maali tekee melkoista sotkua elokuvassa *WOMEN IN BLACK* (1997). Monesti toiminnan tiimellyksessä olentojen vihreys vähentyy ja kumppaneiden vihreys lisääntyy.
”Protecting the earth from the cum of the universe”

HERCULES (2002) sisältää Herkuleen urotöitä ja monenmoista hupsuttelua.

LADY OF THE RINGS 2, 2005

Mukana myös suomalainen Saana.

HORAT: The Sexual Learnings of America for Make Benefit Beautiful Nation of Kaksuckistan, 2008

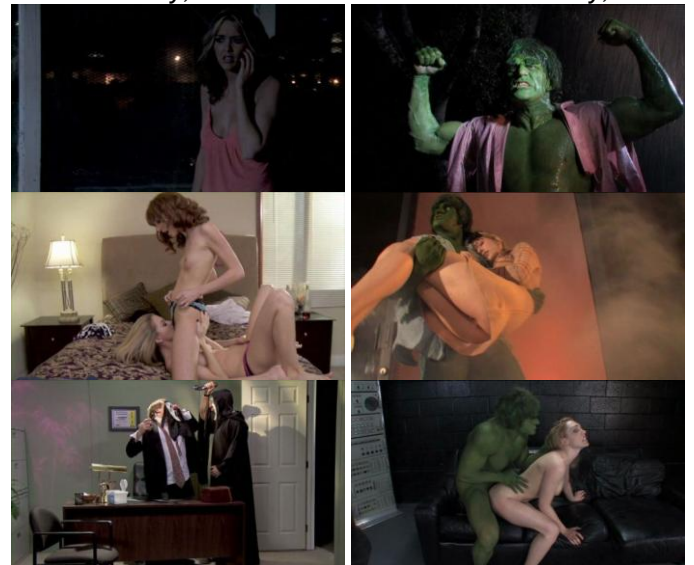
KILL JILL, 2006

STAR TRIX: A DEEP PENETRATION, 2009

SCREAM XXX: A Porn Parody, 2011

THE INCREDIBLE HULK XXX: A Porn Parody, 2011

SATURDAY NIGHT FEVER XXX, 2011 – BATMAN XXX: A Porn Parody 2010 - PRON: The XXX Parody, 2011

VIITTEET

-
- ¹ Ks. Timo Pankakosken artikkeli ”Absurdista utopiaan. Satiirin lähikäsitteitä” Sari Kivistön toimittamassa kirjassa *Satiiri – Johdatus lajin historiaan ja teoriaan*. 2007. Sivun 240.
- ² Ks. nettiartikkeli The Man Who Hacked Hollywood sivustolla GQ Magazine Online
- ³ Ks. Jeff Mullenin haastattelu nettisivustolla The Daily Beast
- ⁴ Ks. Anka Radakovichin artikkeli The Rise of Porn Parodies nettisivustolla British GQ-magazine
- ⁵ Ks. arvostelusivut Through the Looking Glass:lle The Internet Movie Databasessa.
- ⁶ Ks. Abramsonin ja Pinkertonin essee ”Porn: Tempest on a Soapbox” kirjassa *With Pleasure: Thoughts on the Nature of Human Sexuality*. 1995. Sivun 166.
- ⁷ Ks. viite 4
- ⁸ Ks. viite 4
- ⁹ Ks. This Is Definitely Not Ugly Betty: A XXX Tranny Parody –elokuvan julkaisutiedote XCritic-nettisivuston keskustelufoorumilla
- ¹⁰ Ks. Astroknightin kirjoittama arvostelu elokuvalla This Is Definitely Not Ugly Betty: A XXX Tranny Parody nettisivustolla AdultDVDTalk
- ¹¹ Ks. viite 9
- ¹² Ks. viite 3
- ¹³ Ks. elokuvan budjettitiedot The Internet Movie Databasesta
- ¹⁴ Nettisivulla Askmen.com on listattuna kymmenen kalleinta pornoelokuvaa. Kymmenentenä on Conquest (1997) \$150,000 budjetilla. Pirates II on listalla toisena. Kyseenalaisen ykkössijan paikan on ottanut Caligula (1979 – budjettina \$17,500,000), joka ei sinänsä ole varsinainen pornoelokuva, vaan valtavirtaelokuva, johon tuottaja lisäsi ohjaajan hyväksymättä hardcore-pornokohtauksia. Täytyy myös huomata, että listalla ei ole Caligulan lisäksi yhtäkään 70- ja 80-luvun filmaikakauden pornoelokuvaa. Näistä on vaikea löytää tuotantotietoja, ja vaikka löytäisi, niin todellisen budjetin selvittämisen suhteessa listan pornoelokuvaan vaatii tietoa dollarin arvomuutoksista vuosien saatossa. Lista on koottu vuonna 2009, joten jos listan tekisi tänä päivänä, se olisi varmasti erilainen. Tällaisenaan se kuitenkin on jokseenkin hyvin suuntaa antava.
- ¹⁵ Ei ole tavatonta, että pornossa enemmän mainetta saaneet näyttelijättäret alkavat ennen pitkää ohjata myös omia elokuviaan. Ohjaamiseen heti alusta asti keskittyneet naiset ovat harvinaisempia. Joyce Jamesin lisäksi heitä ovat mm. Anna Span, Anne Perry-Rhine, Joanna Williams, Roberta Findlay, Suze Randall, Svetlana ja Tristan Taormino. Näiden lisäksi mainittakoon vielä Candida Royalle, joka ohjaajaksi siirryttyään on saanut urallaan paljon tunnustusta.
- ¹⁶ Drillerin DVD:ltä löytyy mainio juuri tätä julkaisua varten tuotettu Timothy Green Beckleyn 27-minuuttinen haastatteluvideo. Levyltä löytyy myös nimellä Esmerelda elokuvassa ainoan pornoelokuvaroolinsa tehneen rouvan audiomuodossa oleva haastattelu, joka on myös varta vasten tätä julkaisua varten tehty.

LÄHTEET

Abramson, Paul & Pinkerton, Steven (1995). *With Pleasure: Thoughts on the Nature of Human Sexuality - Porn: Tempest on a Soapbox*. Oxford University Press. ISBN 0-19-509358-5

Alston, Joshua (2009): *Porn Parody of TV Sitcoms Is Adult Entertainment's 'New Gold Rush'*

<http://www.thedailybeast.com/newsweek/blogs/pop-vox/2009/08/27/porn-parody-of-tv-sitcoms-is-adult-entertainment-s-new-gold-rush.html> [Viitattu 11.6.2012]

Astroknight (2011): *This Is Definitely Not Ugly Betty: A XXX Tranny Parody*

http://www.adultdvdtalk.com/reviews/read_review.dlt/sku=24762/this-is-definitely-not-ugly-betty-a-xxx-tranny-parody.htm [Viitattu 11.6.2012]

Golokhov, Dave (2009): *Top 10: Big-Budget Porns*

http://www.askmen.com/top_10/dating/top-10-big-budget-porns.html [Viitattu 11.6.2012]

Gorman, Danny; cbruth (2011): *"Ugly Betty: A XXX Tranny Parody" w/ @Foxy702 & @Ms_StickPussy Is 1st T-Girl Parody!*

<http://www.xcritic.com/forum/showthread.php?t=522100> [Viitattu 11.6.2012]

Kivistö, Sari (toim.) (2007). *Satiiri – Johdatus lajin historiaan ja teoriaan*. Yliopistopaino Kustannus / Helsinki University Press. ISBN 987-951-570-680-5

Kushner, David (2012): *The Man Who Hacked Hollywood*

<http://www.gq.com/news-politics/newsmakers/201205/chris-chaney-hacker-nude-photos-scarlett-johansson> [Viitattu 11.6.2012]

Radakovich, Anka (2010): *The Rise of Porn Parodies*

<http://www.gq-magazine.co.uk/girls/articles/2010-09/30/gq-sex-and-relationships-porn-parodies-are-on-the-rise/star-trek-xxx> [Viitattu 11.6.2012]

Tedg (3.5.2006): *Screeches from the Inferno*

<http://www.imdb.com/title/tt0075324/reviews> [Viitattu 11.06.2012]

The Internet Movie Database

<http://www.imdb.com/title/tt1266097/business> [Viitattu 11.6.2012]

